

32662

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

சிவானந்தமாலை

தேசிய நூலகம் பிரிவு
மாநகர அலகை சேவை
யாழ்ப்பாணம்.

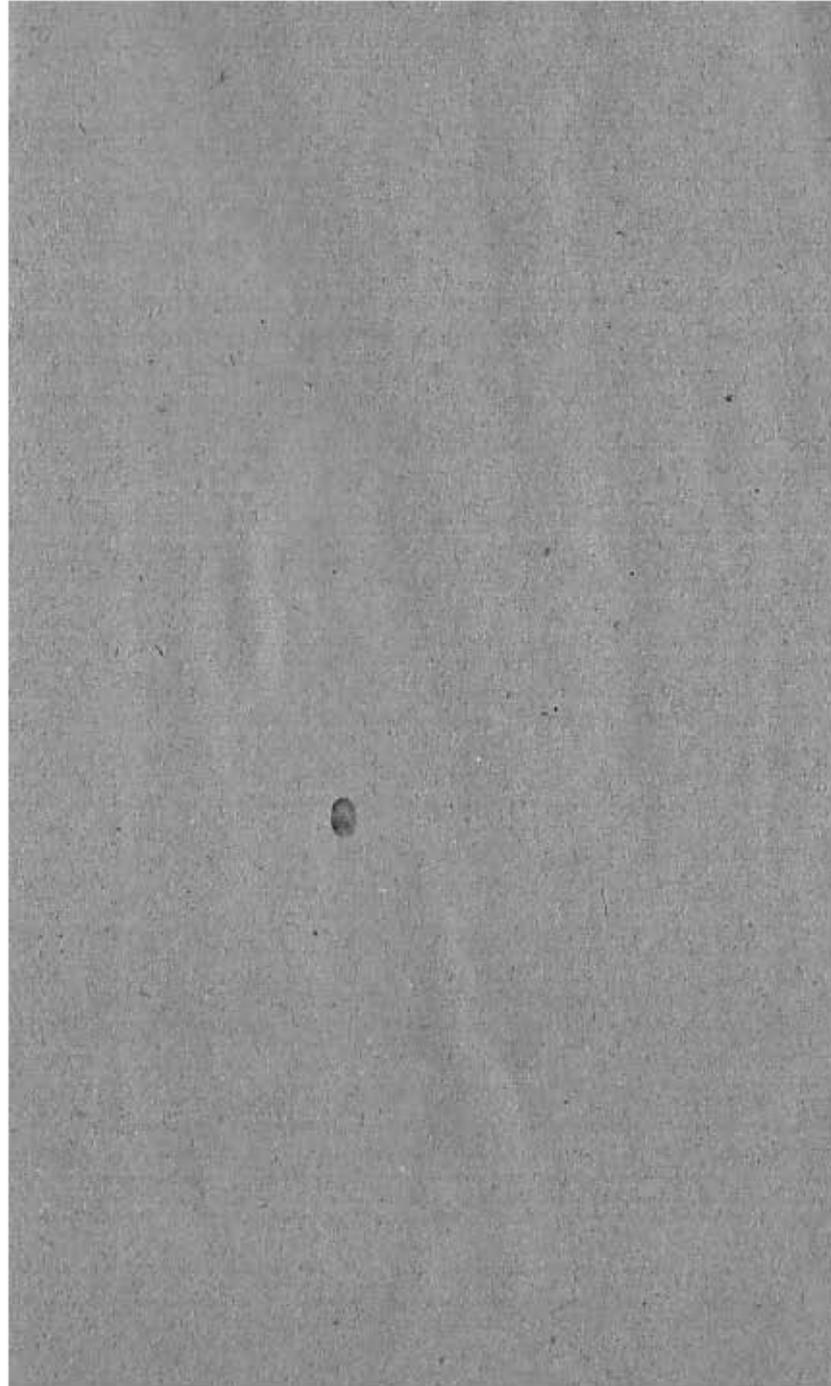
103608

32662

ஸ்ரீமந் ஆறுமுகநாவலர் சபை

வெளியீடு
ருதிரோற்காரி ஓஸ் ஆனித்திங்கள்

உ
945
32662

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

7002
ய

மாநகராட்சி
16-9-1994
புத்தகப் பரிசீலனை

தேசிய நூலகப் பிரிவு
மாநகர நூலக சேவை
யாழ்ப்பாணம்

103508

சிவானந்தமாலை

“நற்குஞ் சரக்கன்று நண்ணிற் கலைஞானம்
கற்கும் சரக்கன்று காண்”

வெளியீடுவோர்:-
ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலர் சபை
இலங்கை

யாழ்ப்பாணம்
விபுலானந்த அச்சகத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

PUBLIC LIBRARY
JAFFNA.

1983

பதிப்புரை

சைவ சித்தாந்தத்திற்கு ஆதாரமாயுள்ள மெய்கண்டசாஸ்திரங்கள் பதினான்கையும் அடுத்து அதே சாஸ்திரங்கள் தோன்றியுள்ளன. அவற்றுள் சிறந்தன சிலவே. துகாறுபோதம் மிகச் சிறந்தது. அதற்கடுத்த படியில் வைக்கத்தகுவது சிவானந்தமாலை. "சொற்கோவும் தோணிபுரத் தோன்றலும்" என்னும் வெண்பா சைவப் பிரசங்கிகளால் அடிக்கடி எடுத்துரைக்கப்பட்டு வந்ததாயினும் அது இந்த நூலில் உள்ளதென்று அறிந்தவர் அரியரினு மரியர். கோலமறுத்தல் முதலிய நான்கு நூல்களுக்கும் உரைசெய்த திருப்போரூர்ச் சிதம்பரசுவாமிகள் சிவானந்த மாலை யிலிருந்து அதே வெண்பாக்களைத் தம் உரைகளில் எடுத்துக் காட்டியிருக்கின்றனர். ஒருபாவுண்மை புபதேசு வுரையிலும் சில வெண்பாக்கள் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன் எனது நண்பர் ஸ்ரீமான் கோதண்டசாமி பிள்ளையவர்கள் தமமிடத்திருந்த சாஸ்திரக்கொத்துக் கையெழுத்துப் பிரதியொன்றைப் பார்வையிடமாறு எனக்குக் கொடுத்துவினர். அவையனைத்தையும் அச்சிட்டு வெளியிடல் வேண்டுமென்பது அவர்கள் தோக்கம். அப்பிரதியிலிருந்த நூல்களுட் பெரும்பான்மைய சிறும்பலநாடிகள் செய்தனவா யிருந்தமையால் இகையும் அம்மஹான் செய்த நூலென்றே எண்ணிவந்தோம். நாங்கள் அச்சாஸ்திரங்களை வெளியிடு முன்மே சிறும்பல காடிகள் சாஸ்திரங்களை வேறொருவர் வெளிப்படுத்திவிட்டனர். ஆயினும், சிவானந்தமாலை வெளிவராததனால் அதனை அச்சிடவேண்டுமென்று நிச்சயித்து வேறு பிரதிகள் சம்பாதிக்க முயன்றோம். சிறிது காலம் முயன்று முயற்சி பயன் தராமையென்கண்டு, மாடு கடியவரை சுத்தமா யிருந்ததனாலும், அதனை எனது நண்பர் ஸ்ரீமான் பூவை கலியாண சுந்தர முதலியாரவர்களுக்குக் காட்டியபோது அவர்களும் நூல் நன்றாயிருக்கின்றது அச்சிடல் தரும் எனத் தைரியங் கூறியதனாலும், இந்தியா பிளிட்டிங் வெளர்கள் என்னும் பெரிய அச்சியந்திரசாலையோடு சம்பந்தப்பட்டிருந்த ஒரு நண்பரிடம் நூலைக் கொடுத்து அச்சிட ஏற்பாடு செய்தேன்.

இருநூறு வெண்பாக்கள் வரை அச்சில் வந்தும், இடையில் நடந்த குழறுபாடுகளினால் என்னிடத்திருந்த கையெழுத்துப் பிரதியும் போய் நூலும் அச்சாகாமல் ஒழிந்தது. ஆயினும், அந் நண்பர் என்னுடைய பிரதியிலிருந்து பெயர்த்து எழுதிவைத்த சிவானந்தமாலைப் பிரதியொன்று எனக்குக் கிடைத்தது. அரிய பெரிய நூல்களை அச்சிடப்புகுவோர் அதிக ஜாக்கிரதையா யிருக்கவேண்டு மென்பதற்காகத்தான்

இதை இங்கெடுத்துச் சொன்னேன். அதன்பின் ஸ்ரீமான் கலியாணசுந்தர முதலியாரவர்கள் திருநெல்வேலி வாரியாகிய எனது நண்பர் ஸ்ரீமான் பால்வண்ண முதலியாரவர்களோடு இவ் விஷயத்தைப் பற்றிப் பிரஸ்தாபிக்க, அவர்கள் தம்மிடத்து ஒரு பிரதியுளதென்று சொல்லி நேரே என்னை வந்துகண்டு தம்பிரதியை விரைவில் அனுப்புவதாகச் சொல்லி கொல்விய வண்ணையே செய்தனர். இரண்டு பிரதிகளையும் வைத்துக்கொண்டு ஸ்ரீமான் கலியாணசுந்தர முதலியாரவர்களும் யானுமாகிறுனை ஒருமுறை படித்துப் பரிசோதித்தோம். பரிசோதித்து, அரிய சாஸ்திரங்களைச் சிறிதும் சலிப்பின்றி அச்சிடுவித்துப் பரவச்செய்து புகழும் புண்ணியமும் சட்டும் ஸ்ரீமான் அவசங்கரச்செட்டியாரவர்கள் கையில் கொடுக்க அவர்களும் மிக்க உவம்போடு அச்சிட ஏற்பாடு செய்தனர். இங்குப் பெயராற் கூறிய நூல்வருக்கும் யான் நன்றி கூறக் கடப்பாடுடையேன். என்னிடத்திருந்த கையெழுத்துப் பிரதியைப் போக்கடிப்பித்த நண்பரும் என் நன்றிக்கு உயிரே. அவர் அவ்வாறு செய்திலராயின் நூல் அச்சிடல் சிறிது காலம் தடைப்பட்டு வேறு ஒரு பிரதியோடு ஒப்புநோக்கி அச்சிடல் நேர்ந்திராகல்வவா? இது சிவன் செயலே.

சிவானந்தமாலை சிறந்த வைசிட்டாந்த நூல். அதேக அரிய விஷயங்கள் உவமைகளால் தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. வெண்பாநடையும் அசாதரணமான இனிய நடை. இவ்வருமையான நூலைச்செய்த மஹான் இன்னாரென் றறிதற்கு ஆதாரம் நமக்குக் கிடையாதது மிகவும் விசனிக்கத் தக்கது. சிவ புராணதி தேரத்திராமஞ்சரியில் ஒழிவிலோடுக்கஞ் செய்த கண்ணுடைய வள்ளலாரே சிவானந்தமாலையும் செய்தவராகக் காட்டப்பட்டது. சிவானந்தமாலை ஆசிரியரும் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளையே சம் குருவாகக் கொண்டுள்ளார். ஆயினும், இருவர் பாஷை நடைக்கும் பெரும்பேதம் உள்ளது. அரிப்பிராய பேதங்களும் சில காணப்படுகின்றன. சிறும்பலநாடிகள் இதனைச் செய்தாரென்று சொல்லுதற்குமில்லை. அவர் மெய்கண்ட மரபைச் சார்ந்தவர். தம் நூல்களில் அவ்விஷயத்தை தெளிவாகக் காட்டியுள்ளார்.

ஸ்ரீமான் கோதண்டசாமி பிள்ளையவர்கள் பிரதியைப் பார்த்தெழுதிய பிரதி, ஸ்ரீமான் பால்வண்ண முதலியாரவர்கள் பிரதி திருப்போரூர்ச் சிதம்பர சுவாமிகள் உரை என்றும் மூன்றினும் காணப்படும் பாடங்களுக்கு வேறுகப் பாடபேதங்கள் காட்டவும் இல்லை, திருத்தங்கள் செய்யவுமில்லை. பாடபேதம் பிழையுள்ளதென்று எனக்கு நிச்சயமாயிருக்குமிடத்தும் அதற்குப் பொருள் காணுவோர் உலகில் இருக்கக் கூடுமென்று அப்பாடபேதத்தை அப்படியே காட்டுகின்றேன்.

பொருள் விளங்காத விடத்தில் பாடத்தைத் திருத்தச் சிறிதும் முயலவில்லை. ஒன்று, பிறரொருவர்க்குப் பொருள் விளங்கலாம், அன்றேல் வேறு பிரதி யகப்படுமாயின் கிரமமான பாடம் அகப்படலாம்; ஆயின், திருத்தம் அக்கிரமமாகு மன்றோ? நூலை நன்றாகப் படிப்போர் 13ம் வெண்பாவும் 119ம் வெண்பாவும் மீட்டும் வந்துள்ளதைக் காண்பர். அவை ஒரு பிரதியில் ஓரிடத்தும், மற்றொன்றில் மற்றொரிடத்தும் வந்தன வாகலின், அவ்வவ்விடங்களிற் காட்டக் கருதி அச்சப் பிரதியில் ஈரிடத்தும் பதிப்பித்தேன். 394ம் வெண்பா முதல் 415ம் வெண்பா வரையுள்ள 22 வெண்பாக்களும் தத்துவராயர் பாடுதுறையிற் இருபத்தொன்பதாவது பிரபந்தமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் பல திருப்போரூர்ச் சிதம்பர சுவாமிகள் உரையில் சிவானந்தமாலைச் செய்யுட்களாகக் காட்டப்பட்டன வாகலால் அவற்றை நீக்கி அச்சிடக்கூடாதாயிற்று. எனக்கு அகப்பட்ட இரண்டு பிரதிகளிலும் அவையனைத்தும் காணப்படுகின்றன.

இவ்வச்சப் பிரதியை வாசிக்கும் அன்பர்கள் தம்மிடத்து வேறு கையெழுத்துப் பிரதியிருந்து அதனை எனக்கு அனுப்பின், அடுத்த பதிப்பை அதனையும் வைத்துப் பரிசோதித்து வெளியிடுவேன். அவர்களுக்கு வேறு திருத்தங்கள் தோன்றுமாயின், அவற்றை எனக்குத் தெரிவிப்பராயின் நூலை அடுத்த பதிப்பிற்கு ஆராய்ச்சி செய்தற்கு அவை உபகாரமாகலாம்.

S. அனாத விநாயகம் பிள்ளை

உமாநகர நூலக
சிவமயம் மாழப்பாணம்,
திருச்சிற்றம்பலம்.

முகவுரை

நம் நாட்டுச் சைவத்தமிழ் இலக்கிய பாரம்பரியத்தின் ஆதார நிலையமாய்த் திகழ்ந்தவர் ஸ்ரீவழி ஆறுமுகநாவலர் பெருமான். தம்முன்னோர் பாரம்பரியத்தில் வந்த இலக்கிய முயற்சிக்குப் புத்துணர்ச்சியும் புதியதோர் உத்வேகமும் தந்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்கான புது வழிகளையும் வகுத்துவைத்த பெருமை அவருக்கே உரியதாகும்.

சமூகத்தில் கல்வியறிவையும் ஆர்வத்தையும் மிகுவிக்கும் பாங்கில் அவர் இயற்றிய சேவை அளப்பரியது. தமது சிந்தனா சக்தியால் புதுப்புது நூல்களை எழுதி வெளியிட்டமை ஒருபுறம். மறுபுறம் ஏட்டு வடிவில் இருந்து எடுப்பாரும் படிப்பாரும்மின்றிக் கைவிடப்படும் நிலையிலிருந்த பழந்தமிழ்ச் சைவநூல்களையும் இலக்கிய நூல்களையும் வெகு பிரயத்தனத்தின்பேரில் ஒப்புநோக்கிப் பெயர்த்தெழுதி அச்சேற்றி அழகொளிரும் புக்தகவடிவில் வெளியிட்டு வைத்த அவர்தம் பணியின் மகிமையால் நம் நாட்டில் சைவ, தமிழ் இலக்கியங்கள் இன்றும் வாழ்கின்றன தமிழ்இலக்கிய நூற்பதிப்பாளராகப் பிரசித்திபெற்ற ராஜ் பகதூர் பி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை, டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் என்போர் முயற்சிகளுக்கும் முன்னோடியாயமைந்தவர் நாவலரே.

ஸ்ரீவழி ஆறுமுகநாவலர் சபை என்ற வகையில் அவர் காட்டிய வழிக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் தந்து அதனைத் தொடர்ந்தியற்ற வேண்டியது நம் பெருங்கடனாகும். ஏனவே அந்த நன்முயற்சியில் நாம் ஈடுபட்டுள்ளோம். கடந்த ஆண்டில் நாவலர் பெருமானின் கந்தபுராண வசனம் எம்மால் வெளியிடப்பட்டமை நாடறியும்.

தற்பொழுது 'சிவானந்த மாலை' என்ற பழைமை வாய்ந்த உயர் ஞான நூலை வெளியிடுகிறோம். இது அருகி வரும் பெருஞான நூல்களில் ஒன்று. சைவஞானப் பயனுணரும் சிவநெயர்களுக்கு அத்தியாவ் சியமாவது. இந்நூலைப் பிரசுரிக்கும் பெருவாய்ப்பு நாவலர் வழி வழி நமக்கு வாய்த்துள்ள அருமையைப் போற்றுகிறோம்.

சைவஉலகம் இதனை உவந்தெற்றுப் பயன்கண்டு எம்மை இத் துறையில் மென்மேலும் ஊக்குவிக்க வேண்டுகின்றோம்.

இந்நூலை அச்சிட்டுதவிய விபுலானந்த அச்சகத்தாருக்கு எமது உன்றி உரித்தாகுக.

வீ. சிவசுப்பிரமணியம்
கலைவர்.

தீஞ்சிற்றம்பலம்

குருவஞானர் பாச நீக்கம் பெற்றுத் தன்னை யுணரும் நிலை கைவரப் பெற்ற ஆன்மா அதன்மேல் மெய்ஞ்ஞானத்தை உணரும் முறைமை ஒன்றுண்டு. அது ஞானயோகம் எனவும் பெறும். இந்நிலையில் ஆன்மா தனது பாசஞான, பசுஞானச் சார்பாலிருந்த வாசனாதோஷம் பூராவும் பற்றறக் கழிந்து ஈசன்பாக நீழற்கீழ் நீங்காதே தூங்கும் வாய்ப்பைப் பெறும். இதுவே ஆன்மீக ஈடேற்றப்படிசுகளின் இறுதிப்படியாகிய ஞானத்தில் ஞானம் எனவும் கருதப்படும். நன்னலம் பெறநிறைந்தஞானம் என இதைக் குறிப்பிடும் சிவப்பிரகாசம் சைவசித்தாந்தத்தின் முக்கியமான இப்பகுதியில் ஆன்மாவின் ஈடத்து நிகழும் உணர்வுநிலை மரற்றங்களை ஞானநிட்டையாளர் அவ்வப்போது கண்டுகண்டுணர்ந்து வெளியிட்டிருந்ததுக்கள் சைவசாஸ்திர கோத்திர நூல்கள் தோறும் உள்ளன. அவையனைத்தையும் தொகுத்து வகுத்துப் பத்துப் பெரும்பிரிவுகளில் அடக்கி தசகாரியம் என வழங்கும் வழக்கமுண்டு.

சைவஞானக் கலைமணிநூலாகிய சிவஞானபோதம் சித்தாந்தப் பொருட் கூறுகளைத் தையும் சுருங்கிய வாய்பாட்டால் செறித்துக் கூறும் தன்வியல்பிற்கேற்ப இத்தசகாரிய உண்மைகளையும் உய்த்துணரக் கூறியுள்ளது. இந்நூல் ஒன்பதாங்குத்திர அவகாரிகையில் மெய்கண்டார் 'என்பது குத்திரம்' என்று தவிர்த்து வெளியின் ஆன்மகத்தி பண்ணுமாறுணர்ந்துத் துதலிற்று' எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அங்கனம் கூறுகையில், இதற்கு முன்னோடியாகக் கருதப்படும் தத்துவரூபம் தத்துவதரிசனம் முதலாயினவும் விளங்கக்கிடந்த என்பது அவர் திருவுள்ளம் என்பது, அச்சுத்திரத்து இரண்டாம் அதிகரணமேற்கோள், இனி அசத்தகாயுள்ள வன்ன பேதங்களை அசத்தென்று காண உளதாய் நிற்பது ஞானசொருபம் என்றுணரற்பாற்று என்றிருத்தலாற் பெறப்படும், அது அவ்வாறாக உரையாசிரியராகிய சிவஞானசுவாமிகள், இது சிவதரிசனத்தில் நிகழும் ஆன்மகத்தி உணர்த்திற்று என விரிவு செய்யும் வகையால் பதியைநாடி எனச் சூத்திரத்தில் உள்ளதற்கிணைய சிவதரிசனம் என்ற அம்சத்தையும் புலப்படுத்தி அதே வேளை, சிவதரிசனம், ஆன்மகத்தி எனும் இருகாரியங்களும் உடன் நிகழ்வன என்ற உண்மையையும் புலப்படுத்தியதோடு வழிநூலாகிய சிவஞான சித்தியார் ஒன்பதாங்குத்திர முதலாவது செய்யுளும் இவ்வண்மை புலப்பட அமைத்திருப்பதாகவும் காட்டியுள்ளார்.

இனி, சிவஞான போதத்தின் சார்பு நூலாகிய சிவப்பிரகாசம் இவ்விஷயத்தில் தான் ஒருபடி மேற்சென்று, 'ஞானவாய்மை' என்ற பகுதியில் 71 ஆள் செய்யுள் முதலாக முறையே ஆன்மரூபம், ஆன்ம

தரிசனம், ஆன்மகத்தி, ஆன்மலாபம் என வகுத்து விளக்கியுள்ளது. தான் பணியை நீத்தலே ஆன்மகத்தி என்றும் நேயத்தமுத்தலே ஆன்மலாபம் என்றும் இப்பகுதி தரும் விளக்கம் முக்கியமானது. சிவஞான போத ஒன்பதாங்குத்திரத்தில் சிவஞானசுவாமிகள் கொடுத்த விளக்க விரிவுக்கு ஆதாரம் இதுவே எனத் தெரிகின்றது.

மற்றைய மெய்கண்ட சாஸ்திரங்களுள், உண்மைநெறி என்ற நூல் இத்தசகாரியத்துக்கென்றே எழுந்த தனி நூலாய்ப் பத்து அம்சங்களையும் விரித்துச் சுருக்கமாக விளக்கியுள்ளது.

மெய்கண்ட சாஸ்திரப் பொருட்கூறுகளில் மேலுந் தெளிவு வேண்டியிருக்கும் பகுதிகளுக்கு விசேட விளக்கமளிப்பதற் கென்றே தோன்றியவை பண்டாரச் சாஸ்திரங்கள் பதினான்கு. அவற்றுள் மூன்று நூல்கள் இத்தசகாரியத்துக்கென்றே தனியாயமைந்து தசுக்ஷிண மூர்த்தி தேசிகர் தசகாரியம் முதலாக ஆக்கியோர் பெயரால் வழங்குகின்றன.

இத்தனைக்கும் வேறாக, பிரசித்திபெற்ற சிகாழிச் சிற்றம்பல நாடிகளின் இத்தசகாரியம் பத்தினையும் பூதப்பதிப்பு முதல் பரமானந்த அவசம் ஈறுகவுள்ள முப்பது அவதரங்களாகப் பகுத்து நூறு வெண்பாக்களால் விளக்கியுள்ளார். இந்நூல் துகளறு போதம் என்ற பெயரில் சிவஞானசுவாமிகள் முதலிய அநுபூதிமாண்களின் பாராட்டுப்பெற்று மிளிர்வதொன்று.

இதற்கும் மேலாக இத்தசகாரிய உண்மைக்கு விரிவும விளக்கமுந் தத்து சுவாநுபூதிமாமான ஆனந்த உணர்வுப் பெருக்கங்களாற் செழித்து விளங்குவது சிவானந்தமாதலை என்னும் நூல். ஓசைவளபும் பொருளாழமும் வாய்ந்த 415 வெண்பாக்களாலியன்றுள்ள இப்பெரு ஞானநூலின் ஆக்கியோர் பெயர் இன்னும் உறுதியாக அறியப்படவில்லை. 1945இல் இந்நூலைப் பதிப்பித்துள்ள ஸ்ரீமான் எஸ். அனவரத விநாயகம்பிள்ளை இவ்வருமையான நூலைச்செய்த மஹான் குன்றான அறிதற்கு ஆதாரம் தமக்குக் கிடையாதது மிகவும் விசுவிக் கத்தசுது என்றுள்ளார். இது இவ்வாறாக 1970இல் வெளியான சித்தாந்தம் மாசிகைகளில் ஒன்றில் இந்நூலின் 368 ஆவது செய்யுள் பற்றி விமர்சிக்கப்பெற்ற ஒரு கட்டுரையில் சிவானந்தமாதலை சிற்றம்பல நாடிகளின் மாணவரில் ஒருவராகிய சம்பந்தமுனிவரால் இயற்றப்பட்டது என்ற குறிப்பும் காணப்படுகிறது. இது ஆராய்தற்குரியது.

இந்நூலின் சிறப்பம்சங்கள் பல. இதன் பாயிரப்பகுதி காளத்தி பேணுகூடகளினுள் வஞ்சந்தி விநாயகர் துதியோடு தொடங்கிச் சிகாழி பேணும் சிவர்களினுள் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் துதிகளாற் செழிப்புற்றொழிப்கின்றது. அவையகக்கம் மிகப்பதுமையானது.

பாசில் சிவனை யதுபவிக்கப் பாவனை செய்தமாதிரி இருக்கிறதாம் ஆரி
பயர் தானும் இந்த நூலுரைக்க முயன்றது. இதில் தசகாரிய அம்சங்கள்
பல்கிப்பெருக விரிவாக்கப்பட்டு ஒவ்வொன்றும் பல்வேறு வெண்பாக்க
களால் விரித்துரைக்கப்படுகின்றது. நேயத்தழுந்தல் என்ற ஒரு அம்
சம் 257 முதல் 308 சுறாக 51 வெண்பாக்களால்விரித் துரைக்கப்பட்
டுள்ளது.

தற்போதைய திருமந்திரப் பதிப்புகளில் காணப்பெறுத் திருமந்
திரப்பாடல் ஒன்றை இந்நூலின் 368 ஆவது செய்யுள் வெளிக்
கொணர்கின்றமை இதன் விசேட சிறப்பம்சம் எனலாம். இதன் விப
ரம் மேற்குறித்த சித்தாந்தம் மாசிகைக்கட்டுரையால் அறியப்படும்.
பாடல்களில் ஆங்காங்கு அற்புதமான புலமைப்புதிர்கள் சற்போருள்
ளத்தைக் கவ்வுந்தன்மையன. செய். 17, 75, 78, 368 முதலாயின
இதற்கு உதாரணமாக. இந்நூற்குத் தனியான ஓர் விமர்சனநூல்
வெளிவருதல் பெரிதும் விரும்பத்தகும். சிவ சிவ.

எழாலை,
1-7-83.

பண்டிதர் மு. கந்தையா

சிவானந்தமலை

ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுக நாவலர்

JAFFNA.

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவானந்தமலை

கடவுள் வாழ்த்து

1
பீடுதருங் காளத்தி பேணுங் கடகளிறே
தேடுமிடம் வாடுமிடஞ் செல்லுமிட ஈநீடுபுகற்
றுஞ்சந்தி யானேதுந் தோன்றாத முத்திபெறு
வஞ்சந்தி யானே யருள்

2
கட்டியதோர் செங்கையஞ் சுட்டராத செங்கையினில்
வட்டி விறைந்து வழிபாலுங் - கட்டியதோர்
சேலையுடன் சீராவுஞ் செம்பொற் றிருத்தண்டைக்
காலையுமென் கண்குளிரக் காண்

3
சும்மா விருப்பவர்பாற் றேன்றுஞ் சுடரொளியைப்
பெம்மா விவனென்ற பேராளா - வம்மை
முலையுன் டமுத * முதல்வா பிறப்பி
வலையுன் டலைந்தே னற

4
சசனிரு விரலாற் காட்டவொண்ணு வின்பத்தை
மாசறவோ ரங்குவியால் வாழ்வித்த - நேசமிகுந்
தொண்டர்க்கா கும்பத்தன் றேணிபுரத் தோன்றலருட்
டண்டைக்கா லென்றன் சரண்

5
நேயத்தே நின்றுபடி நிலலாம வின்றளவு
மரயத்தே நின்று மயங்கினென் - காயப்
பவமென்று திரும் பராபரனைப் பெம்மா
விவனென் றவனே யினி

6
சொற்கோவுந் தோணிபுரத் தோன்றலுமெஞ் சுந்தரனுஞ்
சிற்கோல வாகலுர்த் தேசிகனு - முற்கோவி
வந்திலரே வீறெங்கே மாமறைநா ருனெங்கே
யெந்தைபிரா னைந்தெழுத்தெங் கே

7
ஏதமுறு மும்மலங்கா ளில்லா விசைவினைத்த
வாதனைகாள் போநீர் மயங்காமற் - பா தமலர்
சேர்த்தானென் சென்னிமிசை தீரலெனைத் தானாகப்
பார்த்தானஞ் சைக்களத்தப் பன்

*முனிவா - பாடபேதம்

நீயிருக்க சென்னிறிவி னுன்பட்ட நிட்டுந்
தீயிலுக்குக் கையாயென் செப்புகேள் - போயகலாப்
பாவனைசெய் வாக்கரிய பாதா கிவாயசில
தீவினையி லேயறநொந் தேன் 8

வேறுபடாப் பேரின்ப வெள்ளத் தழுந்தியருட்
பேறுபெற யான்முயன்ற பித்தேதோ - மாறற்றேற்
கண்மைப் பயனான வத்துவிதா னந்தாலென்
ஹண்மைப் பயனை யுரை 9

மன்றுண்டங் கொண்டிவன் மாதுமைகண் டுள்ளருக்
நின்றுடன்து செய்யுமது ந்தயா - மென்று
மருந்தா விடமருந்து மாருர ரைப்போ
லிருந்தாடு வாரிங் கிலை 10

தன்னுண்மை தானே யனுபவிக்குந் தன்மைபோ
லென்னுண்மை தானாக வின்புற்றான் - புன்னெறியை
வாட்டுமருட் போதர்க்கு வாழ்வாய வாழ்முதலைக்
காட்டியகா ழிக்கற்ப கம் 11

மெய்ப்பா லிருப்பதே மேதினியும் வானுலகம்
பொய்ப்போ லிருப்பதே பூரணனே - மெய்ப்போ லும்
பொய்ப்போலுந் தோன்றாதுன் பூரணமே பூரணமாச்
செய்ப்போதன் றேநீ சிவம் 12

கையறியா விந்திரியக் கள்வொல்லா முன்புகுந்தென்
மெய்யறிவைக் கொள்ளுகொள்ள னீட்டேனே - பொய்யறிவின்
பொய்ப்பாச மேலிடவென் போதத்தி லேபுகுந்து
நிற்பீத தெய்வமே நீ 13

பொய்யுறைப்பின் கேதனத்தை மெய்யாகப் புத்தியிலிட்
டுய்யுநெறி காணா துருவெடுத்தே - னையனே
யெல்லா ஷ்ருவுமொரு வார்த்தையில யில்லையதாய்ச்
சொல்லாத சொல்விழியாற் சொல் 14

* மேனீபுள காச்கைலைக் காழ்சா மித்தையுட
றானகல வுன்னையினித் தாராயோ - யானெனதிற்
கூடாத மெய்ப்போதங் கூடக் கொடுவீனையேன்
கேடாய போதங் கேட 15

* மேன்மைபுகழார் - பாடபேதம்

நூற்பெயர்

புன்னூல் பலபிதற்றிப் புத்தகப்பே யாகியருண்
மன்னூ லுணராத மாணுகே - ளிந்நூலின்
பேர்சிவா னந்தப் பெருங்கடலுட் பேரமுத
மார்சிவா னந்தமாலை 16

அவையடக்கம்

பாசஞ் சிவனை யனுபவிக்கப் பாவிக்கு
நேசந் தனக்கு நிகராகுக் - காசினிமே
னன்மார்க்க மொன்றுமிலா நானும் பெரியோர்முன்
சன்மார்க்க நூலுரைத்த ருள் 17

சரியை

சரியைகேண் முன்னொகுத்துத் தன்மெழுக்குச் சாத்தி
விரைமலர்கொய் திட்டுவிளக் கிட்டுப் - புரைதிரப்
பாடிப் பணிந்து பரவிப் பலகாலுந்
தேடிக் கசிந்து திரி 18

காலைதொழ வன்றைவினைக் * கட்டகலுந் கட்டுச்சி
வேலைதொழ விப்பிறப்பின் வெவ்வினைபோ - மாலையினில்
வந்துசில விங்கத்தை வந்தித்தா லேழ்பிறப்பின்
வெந்துயர மெல்லாம் விடும். 19

கிரியை

கிரியைகேள் பூநீருந் கேடிலமு துங்கொன்
டருகுதா பந்திப் மார - விரையநீ
ருள்ளஞ்ச சத்திசெய்தா வாகித்தோ மஞ்செய்து
கொள்ளஞ் செழுத்தாற் குறி. 20

நற்குலத்தி லுற்பலித்து நாதனடித் தாமரைப்போ
தர்ச்சனைக்குப் பேறுபெரு வம்முறைமை - பொற்கலத்தின்
மண்ணிட்டன் மாமணியா னாய்கடிதல் வானமுதத்
தண்ணிட்டுத் தாள்விளக்க ருள் 21

* கட்டறுக்கும் - பாடபேதம்.

சிவலிங்கதரிசனம்

ஒங்கார பீடமகாரமுயர் கண்டமேற்
பாங்கா ருகாரம் பயில்பீட - மாங்குண்
மகார மிகுவட்ட மன்னுநிலை விந்துப்
பகாதசிவ நாதமெனப் பார்

யோகம்

யோகங்கே ஞள்னாம் புலனெடுக்கி யோடுமிரண்
டாகும் வளியடக்கி யாறேறி - யேகமா
யுள்ளத்தைக் கொண்டுபோ யொன்று மிலாவிடத்தே
மெள்ளப் பதிநீ விரைந்து

ஞானம்

ஞானங்கேள் வேதா கமமுணர்ந்து நன்றாக
வான பதிபசுபா சங்களறிந் - தீனமிலா
நின்மலனை நாடி நினைப்பு மறப்புமிலா
நன்மனமாய் நாளு நனுரு

25ம் வெண்பா கடைசிப் பக்கத்தில் உள்ளது.

மெய்ஞ்ஞான மில்லாத பாதத்தில் விட்டகுறை
மெய்ஞ்ஞானம் விட்டகுறை தான்விளம்பி - லெஞ்ஞானமும்
பொற்புடைய பூமிக்கீழ்ப் * போயுடைய மட்படையுள்
கற்படையும் போலவே காண்.

ஞானபாத விசீட்டம்

யானறியா முத்தினல மெட்டரிதாய் மீளினுமெய்ஞ்
ஞானமய வேதகமே நானறிவன் - கானமுயல்
கால்பிழைத்த லாகாமே யெய்கணையிற் கற்றுணர்ந்தீர்
‡ தோல்பிழைத்த வேலுபோ லும்

தத்துவமுறைமை

கால நியதி கலைமுன்றுஞ் சுத்தவித்தை
யேலமருஞ் சுத்தவிராகத்தைக் - கோவியே
யீசர் செலுத்துவார் மாயைக்கு நல்லசிவ
மாய்ப்புருடன் சாதாக் கியம்

* போயழியு - பாடபேதம்.
‡ தோல் - யானை (ஞான - 772)

சுத்தஞ் சிவமிரண்டுந் தோன்றியிடு ஞானத்திற்
சத்திசா தாக்கியமுஞ் சார்கிரியை - யிச்சைதரு
மீசர் தமை யிம்முன்று மெண்ணுபரை யிப்பரைக்கிங்
காசிலரு ன்றசிவமே யாம்

தத்துவசுத்தி

விரிந்தசுத் தங்கடந்து மேற்சுத்தா சுத்தந்
தெரிந்துமிகு சுத்த வதீதத் - திருந்த
பொருளன்றி வேறென்றைப் போற்றுவா ருண்மை
யிருளன்றி பேதின்ற தில்

கீழாலவத்தை

சாக்கிரத்தே நிற்பதுவும் போவதுவுஞ் சாற்றக்கேள்
வாக்கு வசனாதி வாயுக்கள் - நீக்குங்
கலாதியுடன் மண்ணாதி வித்தாதி காணென்
றிலாதவான் சொன்னு ளெனக்கு

நின்ற விருபதுக்கு நாம நிகழ்த்தியிடிவ்
வன்றிறன்ஞா நேந்திரியம் வாக்காதி - யொன்றியிடுஞ்
சத்தாதி யந்தக் கரணங்கள் சார்புருட
னெத்தா னுயிருடனே யுற்று

மேலாலவத்தை

மூலமுட னுபியித யங்கண்ட முன்னெற்றிப்
பாலதினிற் குங்கருவி தான்பார்க்கிற் - காலவைக
ளொன்றென்றே டொன்றுமிகு பத்திரண்டு பத்துமுயீர்
தன்றனநீ தாதியவத் தை

ஒன்றிலதீ தந்தெரியு மோரிரண்டிற் றுன்றுரிய
நின்றதொரு மூன்றி னிகழ்சுமுத்தி - யொன்றாக
நாலிலறி யுங்களவை நாடைந்திற் சாக்கிரமைம்
பாலவத்தை காணும் படி

மத்தியாலவத்தை

போதந் தனக்குப் பொருந்து மிடையவத்தை
யேதென்ற மாணு வியம்பக்கேள் - யாதொன்றை
நோக்கி மறந்தறியு நுண்மையினி னீபடுதல்
சாக்கிரத்தி லைந்தவத்தை தான்

நிமிமலாவத்தை

தற்காண்டல் சாக்கிரமாந் தற்பரையே சொப்பனம் ;
தற்கானு வெற்றவெறுந் தற்பரையே - நற்கமுத்தி
ஞானந் தந்தூரிய ஞானகக பூரணத்தே
நானுக வுண்மைய தீதம் 36

கேவல சகல சத்தம்

ஒன்றுமற நின்றுவிடுள் கேவலமா முற்றசடத்
துன்று முருச்சகலஞ் சத்தங்கேள் - பொன்றநினைந்
தானத் தொழிலுவாயா லுற்ற விருவினைகள்
நானொத்தல் சத்திதிபா தம் 37

வாக்குநாலு

நல்லுணர்வா யுள்ளொளியாய் நாதமாஞ் சூக்குமைதான்
சொல்லுமயி லண்டசலஞ் சூக்மாதி - மல்கியிடும்
பைசந்தி மத்திமைகாற் பான்மருணி வன்மதாம்
வைகரிசேட் குஞ்செவியில் வந்து 38

நாலுவகைச் சத்திநிபாதம்

பேசும் பரிமேத யாகம் பிரமகத்தி
யாசறவோர் காலந் தணைந்ததற்பின் - நேசார்
நியதி கலைமுதலாய் நேர்நிறுத்தல் கன்மப்
பயன்வினையா தொத்தவிடம் பார் 39

நாலுவகைச் சத்திநி பாதத்தி னற்பருவ
மூல குருவே மொழியெனக்குக் - கோல
வரம்பைத்தண் டொன்பச்சைக் காட்ட முலர்காட்ட
நிரம்புகரி நேராய் நினை 40

திண்ணியகற் பாவை யிரும்பிற் செறிபாவை
பண்ணுமரப் பாவை பச்சைமண்ணை - பண்ணியதோர்
பாவையரக் குப்பாவை பாரேய்த் தெடுத்தவெண்ணெய்ப்
பாவையிவை போற்பருவம் பார் 41

மந்தர மெய்யாதி பொய்தோன்றல் மந்தங்கே
ளந்தமிலா வச்ச மவையறுத்தல் - பந்தமிகு
திவ்ரங்கேன் மெய்ஞ்ஞான முன்விரண்டுந் தீர்த்தெழுந்த
திவ்ரர மெய்வினாவாய்த் தேர் 42

சத்திநிபாத விசிட்டம்

தானு நின்றுவுட ருணல்வா தாகிவிடும்
வானுடும் வையமும்பொய் வையமதாம் - ஞானமயற்
கிட்டமதா யெப்பொழுது மெல்லையற வெல்லையினை
விட்டதுவே வீடாய் விடும் 43

கூலிய் பிணஞ்சுமப்போர் கூடும் பிணக்காட்டி
வேலக் கொடுபோ யிடவிரும்பிச் - சாலவிசுழ்ந்
தேகுமா போலுணர்ந்தோ ரீசனாய் நிற்பதல்லா
லாகமாய் நிலலா ரவர் 44

சறுமுத வில்லாப்பே ரின்பமே யாவதல்லாற்
சொறுதின்னுங் காலந் தொலையாதோ - *கறுமுறைக்
கெட்டா வகண்டபரி பூரணனே யாவையினுந்
தட்டாடபே ரானந்தத் தா 45

ஆனாத பேரின்ப மாகியே நிற்பதல்லா
லுனாகி நின்றுநா ளோயாதோ - தானுகாச்
சிற்சுணனே கிள்மயனே சிற்பரனே தேசிகனே
திர்க்குணனே யானந்த னே 46

கொண்டாட்டு மிந்திரியக் கூட்டத் தெனைமறந்த
திண்டாட்ட நானொருநாட் டரேனே - வண்டரெல்லாத்
தே டுவாய் செம்பொன்னி னம்பலத்தே தித்தியென
வாடுவாய் நீயே யருள் 47

நண்ணுங் கருவியெல்லா நானுகா தொன்றென்று
யெண்ணியவை நானல்ல வெள்ளேனே - வொண்ணுதலோ
டின்னருளா மன்றின்க ணின்றாடு மென்றுணையே
நின்னருளால் வேறாகி நின்று 48

பொய்க்குரு

சேமலிப்பா நித்தித்தல் மின்மினியிற் றீக்காய்தல்
சாம ரிமவேலைக் கலஞ்செலுத்த - லாமமயிர்ப்
போர்வையினுந் கூதலறப் போர்த்திடுதல் பொய்க்குருவின்
பார்வையினு லாய பயன் 49

வாளா மருட்போத மன்றிமலப் போதத்தாற்
கோளார் கருவியெல்லாங் கூறுசெய்தல் - கோளாய்
குருட்டரிப்பன் மண்ணையெல்லாங் கூறுசெய்து பொன்னை
யரித்தெடுப்ப னுமாகி வாம் 50

தற்போத மில்குரவர் சார்ந்தவர்க்குச் சங்கையறச்
சிற்போதந் காட்டித் தெளிவுசெய்தல் - முற்செவிடாம்
வாக்கிலிதன் வாய்திறந்து வாட்டமறச் செவ்வழிதா
னெக்கிலிக்குக் கூறுதன்மா னும் 51

மெய்க் குரு

சின்மயனார் நம்போற் றிருமேனி கொண்டவரு
ளென்மனதா லிங்ங வியம்பக்கே — ணன்மகன் றுன்
மேவு கிணறுபுக மெய்யான நேயத்தாற்
கூவலில்வீழ்தாய்போற் குறி 52

வாராது வந்திலனே வென்னு மலநசிப்புந்
தாராத மெய்யருளுந் தற்பரையாம்—பேராத
சத்தியுந்தா னற்றநிலை தன்னிறைவுந் தன்னிறைவின்
முத்தியும்பே ரானந்த மும் 53

பூனுமழ கார்களிகுப் போகத்தில் வீழ்ந்தவவன்
காணுமள வும்படியுந் காட்சிபோன் — மாணநீ
யுள்ளபடி யாமளவு மீசனாகக் கைவிடே
லுள்ளபடி சொன்னே னுணர் 54

பரமகுருதரிசனம்

அஞ்ச விரலாய்க் குதியா யகம்புறமாய்
விஞ்சநக மாய்ச்சிவந்து மெல்கியிரா—தெஞ்சா
துலையீது வெண்ணெய்போ லுள்ளருக்கு மென்றன்
றலையீது வைத்தசிவன் றுள் 55

உச்சியாய் மென்றசையா யோடாகித் தோலாய்தா
யிச்சியா வெண்டலையா யீர்மயிர்வேன் — மொய்ச்சிரா
வாள்வைத்த கண்ணி மணவாளன் மன்றிவிடைத்
தாள்வைத்த வென்றன் றலை 56

ஆக்குநக வங்குலிக னைந்தா யகம்புறமாய்
மீக்கொளிறை யாய்ச்சிவந்து மெல்கியிரா — தீக்கண்
புரமீதில் வைத்தசிவன் பொய்யறவென் புன்செய்
கரமீதில் வைத்த கரம் 57

கண்ணு யிமையாய்க் கருமணியாய்க் கண்மணியி
னுண்ணுடு பாவையுமா யுன்னரிதாங் — கண்ணுதலோ
னாட்சிவிடா மும்மல மற்றுவிழ வுள்ளிருளாங்
காட்சியற வெற்பார்ந்த கண் 58

வலையாய் முருந்தாகி மாருக் குறும்பித்
துலையாகித் தோறசையுந் துன்னு — முலையாம
னேசித்து வந்தமுதன் நின்மலமர்ந் தன்னையுப
தேசித்த வென்றன் செவி 59

வாக்கா யிரண்டிதழாய் வாயா யெயிருகி
நாக்காகி யண்ணமுட னண்ணுவென் — பாக்கியத்தா
லீனமாஞ் சென்மமற வெம்முதல்வந் தெற்களித்த
ஞானமா மோனவச நம் 60

குருவின் பெருமை

முத்திபெற வந்தவமே போயழியு ழர்க்கருட
ளெத்தனையு நீயணுகா தென்மனமே — முத்தி
விருப்புற்ற தேசிகன்றன் மேனியின்மேற் சுட்டல்
கருப்புத்தே றற்கலத்தல் காண் 61

மந்திரப்பேய் புத்தகப்பேய் வாசனைப்பேய் பூசனைப்பேய்
தந்திரப்பேய் பாவகப்பேய் தர்க்கப்பேய் — சிந்தையினின்
றார்த்தவிர தப்பே யனைத்துமொரு வார்த்தையிலே
தீர்த்தவனே மெய்த்தே சிகள் 62

சீடன் முறைமை

பரம* விவனென்றும் பராபரன்றா னென்று
மரிய குருவை யனுகிப் —புரைதீர
வல்லும் பகலு மகலா தவன்முன்பின்
செல்லுமவ னேசீட னும் 63

கண்டா லழல்வீகந் காட்டில் வழியிழைத்துத்
நிண்டாடித் கோடைத் தெருமந்தார் — முண்டகஞ்சேர்
சீதப் புனலோடை சேர்ந்ததெனச் சேர்ந்தேனுன்
பாதத்தே தேசிகவப் பா 64

யாவார்க்கு மிந்திரிய மைந்தா மெழிற்குருவுக்
கோவற்ற விந்திரியமோராரு — மேனியநற்
சீடனுட விந்திரிய மாறுளதாந் தேசிகனைக்
கூடுகர ணம்போற் குறி 65

கண்ணாடி * தன்னுறுப்பிற் காட்டியநாந் தற்போதங்
கண்ணாக மெய்ப்பொருளைக் காணநீனைந் — தெண்ணிலிநூ
லுள்ளிட்ட மாமறையா லாகமத்தா லொண்பொருளைச்
சள்ளிட் டிழக்குமது தான் 80

தற்போதம் வாழ்கையிலே தற்பரத்தைக் காணுதற்குச்
சிற்போத மாணவர்போற் செய்வதேன் — முற்போத
மம்மரிலே சுட்டுண்ட மாசற்ற காட்சிபெரு
மும்மலத்திற் நிண்டாட்ட மோ 81

மாயை

பொய்யா நிலைதனுவாம் பொய்ப்போத மேகரணம்
பொய்யுறவே நின்ற லதுபுனை — மெய்யாமன்
பாரு மிதமகிதம் வாழ்போக மித்தனையு
மாரு மிதமகித வாழ்வு 82

ஐயிறைக்குந்தோற்குடி லையாசைப் பெருங்கடலைப்
பொய்யுறையிற் கேதனத்தைப் போற்றுகே — மையிருட்
புல்லாத வானந்த பூரணமே பூரணமா பார்
யெல்லாஞ் சிவமா யிரு 83

பொய்க்குடி லையைக்கடலைப் பொய்க்கனவைப்பேய்த்தேரை
மொக்குணீர் வீழ்முத் திரப்பொதியை — மொய்க்குநரிக்
குண்டான நன்னிருந்தையுந் புழுக்குழுவைத்
திண்டாடி நீயிதென்னு தே 84

கன்மம்

இருவகையா மான்மிகமிக் காயத்தி னெஞ்சின்
வரும்வகைதா னோதக்கேன் மாணு — பொருவாரிய
குன்ம மதிசாரம் வெப்புக் கொடுஞ்சூலை
யன்னபிற வின்னங்கே ளாய் 85

மக்களொடு துட்ட மிருகம்பேய் வன்பகற்ற
பக்கிபறிப் போரசுரர் பற்பலவுந் — தொக்கிலுறல்
சோக மஞ்சையயிமான மாற்சரிய
மாகுபலவுள்ளுறநோ யாம் 86

சிதமுடன் வெம்மை செறிந்து மிகச்சலிக்கும்
வாத மழைதடித்து வானிலிடி — திதில்

* தன்னிருப்பிற் — பாடபேதம்

† மையலிருட் — பாடபேதம்

கௌரியொரு பரகன் கருணையிடு லாகும்
பௌதிகமீ தென்றே பகர் 87

கருவா யுதரத்திற் கண்ணுண்டன் மண்ணி
லுருவாவி யுற்பவித்த லோங்க — னரைதிரைதான்
மைவிரவல் ஞான மரணநர கஞ்சனந்
தெய்விகமீ தென்றே தெளி 88

அப்பாலே யுண்டான பங்கத்தைப் போக்குவதங்
கப்பாலே யன்றி *யா காததுபோ — லெப்பாலுள்
சித்தத்தாற் செய்த செயலா மிருவினையச்
சித்தத்தாற் போகை திடம் 89

பேசும் விலங்குபோ வன்றே பெரிதாய்
வாசைவிவங் கின்புதுமை யாரறிவார் — தேசமெலா
முட்டா துழலுமேயிட்டான் முறித்ததனை
வீட்டா லிருந்தே விடும் 90

ஆத்மரூபம்

நின்றநிலை பேராமை நீபௌரி கொள் ளவைதா
னின்றநிலை போலே நிமிடத்தி — லொன்றென்றாய்
வந்தாலும் வாராது போனடிப்பன் மன்னுடு
மெந்தாய்க் கரிதே திதில் 91

காயமெனி லாவிபுடன் கண்ணினொளி யென்றுடனே
தூயவெழுத் தவ்வுடனே தோன்றுபொரு — ளாயுமுரை
தன்னுடனே பண்ணோசை சார்புடனே யிங்கிவைபோன்
மன்னுடனீ யென்றே மதி 92

அறியா வறிவன்ற மஞ்ஞான மன்றும்
குறியா வறியுங் குறியிற் — சிறிதுங்
குறையா வறிவன்று கோலறிவு மன்று
நிறையா வறிவுகா ணீ 93

எல்லையற வுண்டைச் சதசத்தா மென்றுவுரை
வல்லபமன் றுண்மைகேன் மாணவக — சொல்லுங்கால்
வேறேது மில்லைகாண் வீடாத வீட்டின்பப்
பேறே சதசத்தாம் போர் 94

* யரித்துபோ - பாடபேதம்

மாசிலா மொய்யிருளு மாசிலா மெய்யருளு
 78 மாசிலா திங்கிலைக ணல்லாய்கேள் — பாசத்
 திதுவே யதுவாகு மின்பாதி தத்து
 மதுவே யிதுவா மறி 95

ஆத்மதரிசனம்

எல்லையறு சத்தன் றசத்தன் றிரண்டறவே
 புல்லுசத சத்தன்று போதமல — சொல்லதரை
 பேசா நெடுநாட் பிரானுகர வெண்ணியதோ
 ரீசான மேகா ணிவன் 96

ஈதல்ல விதல்ல வென்றென்று சென்றதொரு
 போதமது நீயென்று புந்தித்த — போதத்தைச்
 சென்றபொரு ளாக்காதே தீர்வு நெடுமுராதே
 நின்றபடி யேநிறைந்து நில் 97

எல்லையிடப் பட்டநிலை யெல்லாமு நீசுழன்று
 செல்லவல்லை யாதலாற் சேதனகேள் — சொல்ல
 வரம்பேது மின்றி வளர்கின்ற வென்பா
 விரம்பாத போதன்கா ணீ 98

எப்பொருளுந் தானாய வின்பபரி பூரணத்து
 னிப்பொருளுக் கில்லைநிலை யென்றாலு — மப்பொருளிற்
 99 றற்காண்ட வின்றென்றாய் * தண்டலற்ற தற்பரத்தி
 னிற்காண்ட † லேதெல்லா நீ

நீயற்றானின்னொழிவு தன்னிலெழு தேயத்திற்
 போயற்றா யாகினுநீ போகாய்கா — ணையமற
 வெல்லாமாய் நின்றசில மின்பபரி பூரணமாய்
 நில்லாமை சைதன் வியம் 100

தான்சென்றான் மேல்வளருந் சச்சிதா னந்தத்தி
 னுன்சென்ற லம்முதற்கு நாசமில்லை — யான்சென்று
 புல்லென்ற னில்லாத போதானந் தத்தொன்று
 மில்லென்றற் றுனே யிலன் 101

என்குறை த னன்பெருக்கா வெல்லையிலாத் தன்பெருக்கே
 யென்குறை த றுளு யிரண்டற்ரு — வென்குறை த
 102 லெல்லையிலை ** தன்னிறைவு மெல்லையிலை யானுள
 வெல்லையிலை யெல்லாமும் யான்

* தண்டற்ற - பாடபேதம் † லற்றதெலா - பாடபேதம்
 ** தன்னிலை - பாடபேதம்

சென்றதல வந்ததல சித்துமல சிற்பரத்தே
 நின்றதல வின்பமல நேயமல — லொன்றாலுந்
 111 தெள்ள வரிய விவனைச் சிவமுதலுக்
 குள்ளபடி யென்றே யுணர் 103

* அத்துவித நன்றருளி லத்துவித நன்றின்ப
 வத்துவித நன்றருளி லன்றரு — முத்தியினி
 லண்மைபிரி வற்றவன்ற னுனந்தத் தற்சிவத்தி
 லுண்மையிவ னென்றே யுணர் 104

சார்வறிவு போதந் சதசத்து சிற்றறிவு
 போறிவென் றின்றிவனைப் பேசாதே — தீர
 விவன் செய்தி யொன்றுமிலை யீங்கிவனை யெண்ணிற்
 சிவன் செய்தி யென்றே தெளி 105

வாரா யறிவுடைய மாணு வுணக்குரிய
 பேராம் வகைபலவும் பேசினே — நேரா
 வுவமை யெலாம் ** பொய்யுற் றெழுந்தவிடத் துண்ணைச்
 சிவமயமென் றுள்ளே தெளி 106

-ஆளன் றவனன் றிலனன் றறிவன்று
 தாளொன்றி நின்றுணருந் சத்தன்று — மாளாத
 சிற்சொருடி யன்று சிவானுபவி யன்றளவி
 107 றற்சிவமுண் டாதவிவன் றுள்

செல்லாமற் சென்றவிடந் சீவபரம் போனவிட
 111 மெல்லா மழிய விருந்தவிட — நில்லாமை
 நின்றவிட நின்று லு நில்லாமை நின்றபொரு
 ளென்றனுயிர் நின்ற விடம் 108

ஈட்டமில்பொய்ப் போதமற விந்திரியந் தோறுமறைத்
 111 தாட்டினவன் மீட்டே யுறுதுணையாய்க் — கூட்டறவே
 யொன்றுசட சாலமெலாம் வேருக்கி யொன்றுமற
 நின்றபொருள் சைதன் வியம் 109

ஒன்றுமிலா வொன்றேயுன் னுண்மையினை நீயிழந்திட்
 111 டொன்றுமிலா வொன்ற று யுழன்றையே — வொன்றாக
 நின்றுரைக்கி னின்னுரிமை நீயுணராக்கேடதனை
 யென்னுரைக்கே னையோகெட் டேன் 110

* அத்துவிதந் நன்றருளி - பாடபேதம்
 ** ஓய்வுற் - பாடபேதம்

- பரையழிய வாழும் பரணியிர்நீ யென்றிட்
டுரையழிய மோன முரைத்தோம் — பரையழிய
வானமுதற் கத்துவித மாக்காதே யவ்வயின்
801 போனநிலை மாறாமற் போ 111
- முன்னமல மோகத்தே மூண்டெழுபொய்ப் போதத்தை
யுன்னறிலென் றிந்நா னுழன்றுயே — நின்னிலகே
801 னீயறியப் பட்டதெலா நீயல்ல வென்றுனது
நேயமுத னீயாகி நில 112
- ஏதுநீயா யேதுனதா யேதருந்தி னாயென்னே
யேதுநீயென்றேயிப் பாடுபட்டா யுது
801 மதுபான போதங்காண் மற் றிதனைக் கண்ட
வதுகாணுன் சத்தியபோ தம் 113
- செல்லாதே நிலலாதே சேராதே சாராதே
சொல்லாதே புல்லாதே சுட்டாதே — யெல்லாமு
801 மாகாதே யானந்தா தீத வகண்டதமு
நீகா ணதுவே நிலை 114
- ஆத்மசுத்தி
801 வெய்யோ னனைந்தவிழிவேற்றற் காட்சியல்லால்
வெய்யோன் றெழிலினிழி மேவிற்றே — வைய
னருளையிவன் பெற்றாலு மைந்தொழினுண் டாகா
வுரியன் சிவத்தோடுற 115
- 801 சுட்டற்ற காட்சியினு லன்றிச் சொருபத்தைக்
கிட்டக் கிடையாது கேட்டியே — வெட்டெனவே
விண்ணிற் கதிரவன்பால் வேறற்ற காட்சியல்லாற்
கண்ணுக்கு முண்டோ சுருத்து 116
- 801 வேறாய விந்திரியம் வேறற்ற நல்லறிவாய்க்
கூறாய வின்பதனிற் கூடியிர் — னீறி
வடிமையிவ னாகாம லானந்த மாவ
னடிமையெலா நாயகனே யாம் 117
- 801 முத்திக்கனியிருக்க முன்னுரைத்த நூன்மொழியாற்
பித்துப் பெருகப் பிதற்றுதே — சித்தமலம்
பேய்போ வகன் றெழியப் பேறற்ற பேரண
நீபோன வின்பத்தே நில 118

- நின்ற நிலையே நிலையாக வைத்தொருவன்
சென்றபொருள் சேர்ந்தபொருள் செல்பொருள்க —
801 னொன்றுமற
வொன்றாகி யேயந்த வொன்றற்ற வொன்றதனி
லின்றாக வைத்தா னெனை 119
- கண்டவடிவு சடமே யெனிலதமங்
கண்டழித்துக் காணுமை காறுமது — கொண்டுணர்நின்
மத்திமமே யந்த வகுப்பொன்றுங் காணாத
துத்தமமா மென்றே யுணர் 120
- சீவமழிந் தொன்றாய சிற்சுகபோ தக்கழன்று
மேலொடுகி ழற்றசிவ வேதகத்தை — நூல்பலவாற்
பல்சொல்லா வீடளவைப் பண்டினுற் காட்டலுலர்
புல்லாற்றீச் சுட்டல்போ லும் 121
- மூவலியு மற்றவருண் முத்தாவோர் சத்தியங்கே
ளவலியா முண்மைப்பே ரின்பமெல்லாஞ் — சீவிதனிற்
சீவியே சீவியெனச் சீவபர மற்றதுவே
பாலியா முத்திப் பயன் 122
- 801 நாலாய நற்பதமு நல்ல வலுத்திரிய
மாலாய தந்திரமு மந்திரமு — மேலாய
சிற்போத வுண்மைத் தெரிசனமு மெல்லாமுண்
றற்போத நட்மெழத் தான் 123
- நீசிவமாய் நின்றபடி நின்றிடவே நீயற்ற
நீசிவமா யெங்கு நிறைந்திடுவை — பாசவிருட்
கேட்டிலே யெப்போதங் கேடுபடா தானந்த
வீட்டிலே நின்று விடு 124
- 801 வெண்ணெயுறு பாவையென மெய்யுருக வாணந்தக்
கண்ணருவி சோரவுரை கைகழல — வெண்ணமெலா
மற்றசிவ பேரின்ப வானந்த பூரணத்தே
யுற்றகவ டொன்றும் லொன்று 125
- 801 நாதனிரு பாதத் திருபரவை நாடோறும்
வேத நுவல்பரவை மெய்ப்பொருட்பாற் — போதமற
நின்ற வரும்பரவை நீன்பிறப்பி லுன்றறையி
ரொன்றமைக் கோர்பரவை யோர் 126

சிவானுமலசகசம்

ஆதி யமல னணுமலவ னாயிருக்கு
நீதி குருவே நிகழ்த்தெனக்கிங் — கோதுங்காந்
றர்க்கமற வாதி யணிவுக்குந் தானிரண்டு
நற்கனகஞ் செம்பெனவே நாடு 127

ஞானமுறைமை

ஓயாம லைம்புலன் சேர்வாயி லொடியெறிந்தந்
காயா மனத்தை யலைவறுத்து — மாயாதே
பண்டை யறிவொழிந்து பண்டையறி வாய்ப்பரத்தை
மொண்ட முத்திப் போவதுமுத் தி 128

கருவிகொடு காணிலது காணாய் புலையை
மருவி மறையவன்பால் வந்தா — லருகணைய
வொட்டுவனோ வேறே யொருவ னொருத்தியுறிந்
கிட்டுவரோ மற்றொருவர் கேள் 129

ஆடுகுலா லன்றிகிரி யோர்கற்றுக் காயிரஞ்சற்
ரேடுங் கரணத் துழலாதே — நீடறிவி
லெட்டயிலம் போனின்ற வெந்தயுடன் முந்தாத்
நிட்டையிலே நிலலாம னிள் 130

மேவு புறக்கரண முட்கரண மென்மேலுந்
தாலியொரு சற்றுமதிற் றுக்காதே — யோவாத
நாத முடிவான நற்பரத்தோ டுற்றவது
பூதியைநா மென்றுகாண் போம் 131

பரைதரிசனம்

மன்னு பரைக்காட்சி யேதென்ற மாணுகே
ஞன்னுடனே யொன்ற யுணர்வாகி — யிந்தநெடுநாட்
காணவரி தாகி * மனக் காரிருளை யேவளர்க்கு
மாணவத்தைக் காணாமதே யாம் 132

சத்திகழறல்

நன்றுயிரு வேங்கலப்பி னுமிழந்த நற்கசம்போ
லென்றுமுமை தன்கலப்பி லின்பாமோ — வென்றி
** யுருகிச் சுகிக்குமுமை யாமாகி லுன்னைத்
தருகைக் கிசைந்திடுமோ தான் 133

* மழைக்காரிருளை - பாடபேதம் ** யுருகச் சுகியுமையே - பாடபேதம்

ஐவகையாஞ் சத்தியைவிட் டானந்தத் தெய்துநிலை
தெய்வநெறித் தேசிகளே செப்பெனக்குத் — தையலைமுன்
பாங்கியர்க னாய்கனோ டாக்கிப் பணியறவே
நீங்குமது போலே நினை 134

படுசத்தியில்லாமை

எப்பொருளு மாணு லிவன்படுதல் சத்தி செய்தல்
செப்பரிய சற்குருவே செப்பெனக்கு — மெய்ப்பொருட்பான்
முற்கத்தி யென்றே மொழிந்தடுவ ரீ தன்றூத்
தற்கத்தி னுனோ தயம் 135

போத ஒழிவு

பொய்விளக்கு மின்படரி பூரணத்தே நின்றொளிநு
மெய்விளக்குச் செய்யும் விதிவிரிக்கி — லையமற
வொன்றொருவன் றூண்டி லொளிவிக மற்றுரைத்த
வொன்றொருவன் றூண்டிலவி யும் 136

ஒக்க வுயிர்க்குய்ரா யோங்குசிவ முள்ளிருக்கப்
பொக்குணர்வி னாலே புறந்தேடல் — சர்க்கரைதே
னுண்டான பாற்றிரளை யுட்கையிருக் கப்புறங்கை
கொண்டாடி நக்குவதொக் கும் 137

அடிமைவிப்பு

நின்மலனீ துன்மலனா லின்னிவடி யேன்மிகவு
நன்மையுடை யேனிதனை நாடிக்கேள் — சின்மயினே
யுன்கேடு பாச விருளாகு மொன்றுமிலா
வென்கோடா னந்தமா ரோ 138

கதியிரத்தல்

மாகமலி பொய்ப்போத மாண்டருளே யெங்குமிக
வீசியது வாய்நிறைந்து வீடாதே — தேசிகனு
யென்போல வந்தகுரு வென்குருவே யென்குருவே
யென்போல வந்தகுரு வே 139

ஆகார மேவினைவித் தாருயிரா யின்றாவும்
போகாத பொய்ப்போதம் போயகல் — நீகாதான்
தாடா குருநாதா தாடா குருநாதா
தாடா குருநாதா தான் 140

எய்ப்பதனின் வந்துதவு மின்புத்தா னீவைத்த
வைப்பொழியு வென்றலைமேல் வையாயோ — மெய்ப்பொரு
னில்லா நிலையளித்த நின்மலனே நீவகுத்த (ட்பா
தெல்லாமும் பொய்யா யீட 141

செய்ததெல்லா நீயாகிற் சிந்திப்ப தெப்பொருணான்
செய்ததெல்லா நீயான சின்மயனே செய்ததெல்லா
நீயா யிரண்டற்ற நின்னிறைவை யென்னுயிர்க்குத்
தாயான தேசிகனே தா 142

ஆகார நித்திரைகா மாதிக்கு *மூலமுதல்
நீகா ணெனதறிவாய் நின் றுவனே — யோகாதி
சிந்தையு நிடைகனுஞ் சித்தமல மாக்கியுனைத்
தந்தருளா யென்றருநா தா 143

பாழ்த்ததே கத்தின்மலப் பாவனையாம் போதத்தாற்
கேட்கப்போந் துன்னைக் கெடுத்தேனே — காட்சியுறு
தெல்லா மழித்தெனக்கு வின்பயரி பூரணத்தைச்
சொல்லாய் நான் கேளாமற் சொல் 144

ஓதப்புக் குன்னப்புக் கொன்றப்புக் குன்னிழந்த
போதத்தை யானென்ற பொய்கெடவுள் — பாத்ததைச்
சாராமற் சார்வறிவு தட்டாம வின்றநிலை
வாராமல் வாராய் வர 145

ஓன்றுமற நீயிருந்த வுண்மையென துண்மையதா
லொன்றுமற நீயிருக்க லொண்ணுதோ — லொன்றுமற
நீயிருக்க லொண்ணுத நின்சளப்பா யுன்றெனக்குத்
தீயிருக்குக் கண்ணுடையாய் செப்பு 146

நீயெடுத்த கோலமெலா நீயல்ல வென்றிருந்தே
னீயெடுத்த கோல நிலையாக்கி — தேயத்
தனுபூதிக் கப்பாலா மாணந்தா தீதத்
தனுவே தனுவாகத் தான் 147

உன்னருளைத் தந்தெனை நீ யொன்றிடி னு மென்போத
மென்னைமிகப் பண்ணுயிதற் கென்செய்கே—வின்னருளோ
வென்போத மோவலிய தேதென் மெனக்கிசைய
வென்போல வந்தா யிசை 148

மாயர் வுருநிகர்ப்ப மாளிடம்போல் வந்தெனக்குத்
**தாயாவி நீயென்ற சற்குருவே — நாயே
னறிந்ததெல்லா நீயா யழிவானேன் கேணீ
யறிந்தவனு நீயாகை யால் 149

தானுந் தனிமுதலென் றெற்காண நிற்காண
யானுந் தனிமுதலென் றென்னுயிரே — யீனமற

நம்பினு நம்மை xயறியும்வகை நல்காயே
லெம்மிலே யுள்ள திருள் 150

யானுந்தா னுத்தான்பொய் யானேதான் ருனேநான்
யானுந் தனிமுதலன் றென்போலத் - தானுந்
தனிமுதலன் றென்னொழியத் தன்னுனை தம்பா
இனியெதற்கு நூல்கற்றேன் யான் 151

சத்திசிவத்துண்மை

தற்பரமுன் விற்கத் தடுமாறி யின்றளவும்
பற்றறிவு தற்செழிலாய்ப் பாழ்த்தேனே - சிற்பரமாய்ப்
பெய்க்குஞ் சிவானந்த பூரணத்துள் வைத்ததற்பி
னெங்குஞ் சிவமாய யான் 152

விடொழியப் பேறில்லை யென்றென்றும் வேதங்க
ணுடிபறை யும்பொருளை ஞானகு - நீடுமருட்
கண்ணலே சொன்ன கருணைப் பிரான்றனைநா
னெண்ணுதே யுண்டிருப்ப தென். 153

சுரிருளு நீங்காமற் கோமானு மெய்தாதுள்
பேரருளைத் தந்தாய்க்கென் பேசுகேன் - சிரொளிசேர்
வெங்குருவா முண்ணலே விள்ளலிவா மெய்ஞ்ஞானந்
தங்குருவா மெங்குருநா தா. 154

நீடு சிவன்பிரம சாரியென நின்பழையு
*நாடசிய கன்னியென நாட்டுமறை - நேடுங்காற்
குன்றாத வின்பக் குருமணிபாற் சென்றமுந்தி
யொன்றானுந் கீதுவிளங் கும். 155

அங்கமுதல் வந்தேறி யாவையும்விட் டானந்தந்
தங்குசிவ போதவருட் டாபதர்க - ளெங்குஞ்
செறிவின்றி யில்லாணைத் தேசிகளு லன்றி
யறிவென்ற பேரறிவா ரார். 156

- என்னைப் பணியறுத்திட் டென் னெழிவு தன்விலை
தன்னைத் தரவல்ல தம்பிரான் - நன்னைப்
பெறுதியிலே பேறறவென் பேறற்ற பேற
மறுதியிலே யெங்கும் னுண் 157
- கையாடிக் காலாடிக் கண்ணு யெயிருடு
மெய்யாகி நீயிருந்தான் மெய்யாமோ - வையாகோ
வித்தனைநா னிப்பொதியை யெப்படியே நீப்பொறுத்தா
யித்தனையு மாற்றேனி யான் 158
- எல்லாநூல் சுற்றலும் யாவு முணர் கினுமென்
பொல்லா நினைவொருநாட் போகாதோ - சொல்லொழியப்
பார்த்தவனே பங்கயப்பொற் பாதமென துச்சியின்மேற்
சேர்த்தவனே தேசிகவேந் தே 159
- ஐமயலிவா வானவஞ்செய் வாதனையால் வந்தெழுந்த
பொய்யறிவை நானென்று போந்தேனே - மெய்யருள்சேர்
*சிற்பரம் தேசிகவே தீனையே னுய்த்தகைமே
ன்றபாதந் தாராத நான் 160
- கண்டுருகிக் கைதொழுதேன் காதல்விடாய் தீரவுகை
மொண்டுகொள்ப் போத முயன்றலுந் - தொண்டிற்
றனிமுதலா முன்மைவினிற் றுனெழிய நாயென்
றனிமுதலே சற்குருநா தாய் 161
- துன்பமயக் காகியபொய்த் துட்டபந்த நோயதனை
யின்பமெனக் கொண்புங் கிழந்தேனே - யன்பிலெழுந்
தோவாத மெய்யுணர்வா யுள்ளேநின் றுள்ளருக்குந்
தோவாவா னந்தந் தனை 162
- உணர்த்துமுறைமை**
- வில்லார் மணிச்சிலம்பில் வேறுபல வானவைவாட்
கல்லாய் மயக்கியிடுங் காலையினி - லெல்லா
மறைப்பொருளான் மாமணியிற் காண்டல்போன் மூன்று
முறைப்பதின லுண்டிங் குயிர் 163

* சிற்பாவ - பாடபேதம்

- காட்டங் கடைந்தகனல் காச முரித்தவிழி
தோட்டும் புடவியினிற் றேன்றுபுனல் - கூட்டங்
** சனங்கழித்த பொன்னிவைபோற் காட்டுங் கருவி
யினங்கழித்தா விற்பெறலா மெண் 164
- உற்பவித்த துண்டாத லோங்கள் மிகவளர்தல்
பிற்குறைத் தீதலெனப் பேசியிடுங் - தற்குணங்க
ளாறு முடற்குணங்க ளென்றகற்றி யோதியவின்
வாறுமுனக் கன்றென் றறி 165
- ஊனுறக்க முட்குபந்த நோயுரைத்த லோசையுறல்
காணல் சவைநாற்றங் கற்பனைக் - னுணகந்தை
நில்லாத கோயம்பொய் மெய்சாந்தி நீமுதலா
யெல்லாம் பகுதியோ டே 166
- வார்த்தன்தயற் வோர்வார்த்தை கேட்டியேன் மாணாநிற்
பார்த்தொழியெப் போதுமுனைப் பண்ணுதே-யார்த்தசடக்
கூட்டழியா யாகி லுலண்டாகிக் கருவிதொறும்
புட்டதெல்லா மோரோர் பவம் 167
- வாயைப்புண் ணுக்காதே மாணாந் யுள்ளளவு
நேயத்தே நிற்கவே நீகேளாய் - மாயா
வுருவத்தே கட்டுண்ட வுன்போதம் யோன்
பீருவத்தே மேனெடுமின் பம் 168
- எல்லா மிறந்தவிட மேகாந்த மாணவிடம்
புல்லாத பேரின்பம் போனவிட - மெல்லையறச்
சொன்னவிட †மேனவைக் கெளங்லாந் துறந்தவிட
மென்னறிவு †† நிற்கைக் கிடம் 169
- தன்முதலிற் றேசருளிற் றன்னிறைவை யெப்போதும்
புன்முறையாய் நின்று பகுத்துணர்ந்த - நின்மலகேண்
மெய்ப்போத நாடாமல் விணிலே நான்கண்ட
பொய்ப்போத மேதாசிப் போம் 170

* புலியதனிற் - பாடபேதம் ** கனல் விழித்த - பாடபேதம்
† மேதவைக் - பாடபேதம் †† நின்ற - பாடபேதம்

ஏதுதரு மென்னி விவனன் நிவனருளன்
ரூதிபரை யின்பயிறை யன்றாகு - மோதியிடிற்
சிற்பாவ மாணுவன் சென்மக் கிழங்காய்
தற்பாவ நட்புத் தரும் 171

பெத்தமுத்தி யுண்டென்று மிக்கோர் *பிரித்துரைப்ப
ரத்தகைமை மித்தைதரு மாய்ந்துணரிற் - சுத்த
மருட்போதர்க் கில்லை மலைவில்லா வுண்மை
யருட்போதர்க் கில்லை யருள் 172

உன்னை யழித்தெழுந்த வுண்மைக்கு நீயசர்மற்
றன்னியமி லுண்மை யதற்கதுவா - ரென்னுநிலை
திரத் தெளிந்து சிவமுத்தி முற்றவினைந்
தாரைப் பொருளென் றறி 173

தன்னிற் றனியருளாற் சங்கரனைப் பெற்றாலு
முன்னிலுனை யொன்றவொணு துற்றுக்கே - ஞன்னையுந்
காலங்க ளெட்டாத கள்வனையு மெண்ணினிகு
காலம்போ லுன்னிலே காண் 174

கட்டறமா னந்தக் கரைபுரண்டு மென்மேலு
மட்டறவே திட்டைவர மாய்ந்துவிடுஞ் - சிட்டாய
தெய்வச் சிவானந்தச் சின்மயமா முண்மையிலே
யைவர்க்குச் சாதவிடும் பை 175

திப்போ லடைந்த தெல்லாஞ் சின்மயத்தே ஞானாக
மாய்ப்போர்க்கு வாய்மை வகுத்துரைக்கேன் - பேய்ப்
போதப்
பொய்யிலெழு மொன்றிரண்டு பொய்யாஞ் சிவனறிய
மையவிலா மெய்யிரண்டன் மை 176

உன்றன்மை யென்றன்மை யோதக்கேன் மாணவகா
வொன்றென்று முற்பிற்பா டோதரிதா - நின்றன்மை
சன்மயமே யாமளவிற் றிரமுன்னு மிங்குதுபோ
விள்மலனா னுவதன்முன் னீ 177

கெட்டவிகு ளாணவமுங் *கெட்டுப் பரனறிய
திட்டையுமுன் பால்வந்து நேர்வதிலை - சுட்டறிவு
துஞ்சல் பிறப்புநிலை யற்றசுகா தீதத்தீத்
** கிஞ்சலுநீ யுண்டா கிலும், 178

* விரித்துரைப்ப - பாடபேதம் † மெய்யிரண்டின் - பாடபேதம்

** கிஞ்சலுநீ - பாடபேதம்

ஞானசதுப்பேறு

தன்னுலகு தன்னருகு தன்னைப்போற் றன்னுள்ளே
யென்னுமிகு முத்திபெறற் கேதுவா - மன்னு
சரியைகிரி யாயோகஞ் சன்மார்க்க ஞானந்
தகுநிலையி னின்றோர் தமக்கு. 179

தற்குள்வி நற்சரியை தன்னுண்மை சிந்தித்தல்
பிற்கிரியை தற்றெளிதல் பேசங்கா - லுற்றசிவ
யோகமா திட்டையுறன் ஞானமா முண்மையரு
ளாகமாய் நின்றே யறி. 180

ஞானசதுப்பாதப்பேறு

ஞானந் திகழ்ந்தறிவை நாடுவதே சாலோகந்
தானும் பரையாதல் சாமிப - மானந்த
போதமே யாகுமது சாகுபம் பேசதசுகா
தீதமே சாயுச் சியம் 181

மனப்பற்குழிதல்

வாராய் மனமேபோ ருண்மைகேள் மன்னுடையான்
காரார் கறைமிடற்றன் காபாலி - யாராத
வாசை யறுவையன் ரூடருவா னுகத்தோ
டாசை யறுவையா னுல். 182

உன்னுமனந் துஞ்சிடவே யோரைந்துந் துஞ்சிடுங்காண்
மன்னுசிர மோரைந்தும் வாட்டமுறத் - துன்னுகளஞ்
சேதிப்ப மாயுஞ் சினவரவை மாணுங்காண்
மதற்ற மாணு தெளி 183

* ஆவிதனைக் கண்டம் † பகையான வானுபோற்
பாவிமனச் சுட்டாகிப் பட்டேனே - பாவனையின்
மன்னுனை யென் னொழிவில் வாழ்வானை வாழ்விறந்த
வென்னுனை யிந்நா ளீழந்து 184

உற்றார்போ னின்றே யுசாவியுயிர் கொள்ளுமனப்
பற்றுகை விட்டுனைநான் பத்தேனே - சுற்றாத
வம்பரா மெய்ஞ்ஞான வம்பரா வானந்த
வம்பரா போதமுதல் வா. 185

* தாளிதனைக் - பாடபேதம்

† பகையானுற் போன்மனம் - பாடபேதம்

இன்பத்துக் கோடி யினைக் கும்மது போன்மனமே
துன்பத்துக் கோடிச் சுழலாயே - யின்பமுநீ
யப்படியென் றெண்ணியினைப் *பாறியருட் பேறுபெரு
திப்படிவந் துற்பவிப்ப தேள் 186

ஊணு †முரையுநமன் றாதுவர்கா ணுள்ளமே
வாணுதலார் நேரே மறலிகாண் - பேணியில
குற்றார்போல் வந்திடுவர் வந்தாலு மோட்டியர
ன்றிரு மரைப்பதமே தாடு 187

ஏதுக்கு நீசமையா யெந்தவுருக் கொண்டுமலா
யேதுக்கு நீபொருந்தா யென்மனமே - பேதைப்
பருவம்போ யுள்ளபடி பார்க்கும்போ துன்ற
னுருவங்காட் டாதே யொழி 188

காணு நிலைபலவுங் காட்டினே மாங்கவற்றிற்
பூணுது மாயைப் புலன்வழிபோ - மாணு
வினஞ்சொல்லக் கேளாய்நீ யெப்போது ழுன்றன்
மனஞ் சொன்ன தெல்லா மறு 189

மானதமே தான்முதலாய் வாழ்கின்ற வந்தேறி
யானதெலா நின்னொழிய வாகாதசல் - யானென்னும்
பேயென்ற போதே பெருகும் பெருக்கமெலா
நீயென்ற போதே நிலை 190

சித்த விகற்பமது தீராது தீர்ந்தன்று
முத்திபெறு வோமென்னு மூர்க்கருரை - சுத்தலைதா
னத்திருந்த போதுகட லாடுவோ மென்றெண்ணி
யுத்திருந்த பேதைபோ ளும் 191

திரையிலா நீர்போலச் சிந்தைநிலா தாயி
**ஊரையிலே பேரின்ப முண்டோ - விரியிகுள்வாய்
நிலலா விளக்கை விளக்கென்று நீயுரைத்த
சொல்லா விருள்போன தோ 192

† ஏதுளதென் றெண்ணி யிறுமாந்தா யின்றளவு
மேதருத்தி நீயவமே யின்புற்றா - யேதுநீ
கண்டுகளித் துணைகிழ்ந்தாய் நெஞ்சமே கண்ணுதலோன்
முண்டகத்தா டாராத முன் 193

*பாறியாட் - பாடபேதம் † முடை - பாடபேதம்

** ஊரையிலாய் - பாடபேதம் † ஏதுளதென் - பாடபேதம்

உன்மத்தங் கொண்டே யுலகியற்கை நாடுதலா
னென்மத்தம் போதங்கொண் டேதுவினாற் - கன்மத்
தொலைவிலே தோன்றியிடுஞ் சோதியையுள் போத
மலைவிலே காணு மயல் 194

ஓரிக்கு தாய்க்கும் கழுக்கு மூன்சுமந்து
† பாரிற் கிசேசப் படுகின்றிற் - சார்வுகெட
வொன்றிட ருண்மையிலி லொன்றுக்கொன் தின்மையிலே
நின்றிடர் நில்லா நிலை 195

பொய்யறிவு சிற்றறிவு போதம் பெருக்கறிவு
மெய்யறிவு வேறும் விழித்துணர்ந்தங் - கையறிவு
மோரறிவே யாகவரி னுண்மைபெற *லாமுளமே
யோரறிவு மாகா தொழி 196

நின்னறிவு போளின்ற நிட்டுர போதத்தை
யென்னறிவென் றின்றளவு மெய்த்தாயே - புள்ளெறியா
மிவ்வறிவே யாகிற் பிறந்திறலா தென்செய்வா
யவ்வறிவி னீயிலையா ளல் 197

மேவு படிசு வரையிற்றன் மெய்நிழலைத்
தாவியொரு நாயாகத் தானெண்ணி - யோவாதே
கத்தித் தலைவெடிக்கும் காட்சிபோற் சுத்துவரோ
சித்தத்தை விட்டார் செயல் 198

வாளாநின் போதத்தான் மாணு கருவிகழித்
தாளாய தற்காட்சி யாமென்னிற் - கேளாய்
குருட்டரிப்பன் மண்ணையெல்லாங் கூறுசெய்து பொண்ணி
யரிக்கெடுப்ப னுமாகி லாம் 199

துறவு

உன்ன ** ஊரையியற்றல் பார்த்தீடுத லொத்தவளம்
பன்ன விராசியங்கள் பண்ணிடுதல் - † நன்னுதலை
யுற்றிடவே சிந்தித்த லுட்டுணிதல் கூடுதலெட்
டற்றானே பற்றற்ற வன் 200

† பாரக் - பாடபேதம்

* லாமனமே - பாடபேதம்

** ஊரையியத்தல் - பாடபேதம் † மன்னுகலை - பாடபேதம்

காயாதி கக்கினசோ நென்னவே காட்சிவரு
மோயாத தற்பே யொழிந்துவிடு - மாயையெனுஞ்
சார்வுவறிற் கட்செவிவாய் மண்டுக்கத் தன்மைவருஞ்
சார்வுகெட நின்றோர் தமக்கு 201

மேனிபுள கிக்கும் வியர்க்குமே வேட்கையொழிந்
தானமற வாடகமோ டொப்பாகுந் - தானற்றோற்
குள்ள மலைவொழியு மோவாத வானந்த
வெள்ள மலையும் விழி 202

உடம்பு மனைவிமக வுற்றாரோ *டுங்கே
ளடைந்ததனம் வீட்டிமை காணி - தொடர்ந்தவிவை
யென்னவெனுஞ் சொன்னினைவும் போனா † விறையருளை
மன்னியவ னைப்பெறுமான் மா 203

தாவா மனவேகஞ் சாற்று முரைவேக
நாவாரும் வேக † நடைவேக - மோவாத
துட்டபத்த வேகமெனச் சொல்வேக மித்தனையும்
விட்டகற்றி னுலன்றோ வீடு 204

தந்தைதமர் தாய குடன்பிறந்தார் தாரமெனும்
பந்தமிகு மைந்தசொடு பல்கிளையுஞ் - சிந்தைசெயி
னாடகஞ்செய் பேரவையு நாணிவமேற் சந்தையுமார்
றோடமுமென் றுள்ளே யுணர் 205

பாசம் பகையாகக் கண்டார்க்குப் பாசத்தி
னேசந்தாள் பின்னை நிலையாது - பாசத்தை
வீட்டிலர்கா னைதவினான் மெய்ஞ்ஞான முத்தியினுந்
தொட்டிலர்காண் கற்றனர்காண் சொல் 206

ஏதே துணர்ந்தாலு மேதே துரைத்தாலு
மேதேது செய்தாலு மென்றாகு - மேதேது
மில்லாத வுண்மையர்பா லெல்லாஞ் சிவமாத
ல்லா லுளதோ வறி 207

சென்றநினை வாலுமினிச் செல்லு நினைவாலு
மொன்றுமுனக் சில்லைபய னேதக்கேள் - நின்றலைக்குஞ்
சிற்றறிவை நீக்கியருட் சிண்மயத்தே பற்றாமற்
பற்றுவதே யுற்ற பயன் 208

* டூர்கே - பாடபேதம் † விறையருளான் - பாடபேதம்

‡ நடுவேக - பாடபேதம்

சிவன்முத்தி

நின்னறிதல் யானென்ப தற்றுநீ யற்றவுணர்
வென்னறிவென் றுள்ளை யிழந்தேனே - யென்னறிவில்
வாழ்முதலே யானொழிய வாழாத வல்லபனே
சூழ்முதலே யெங்குநிறைந் தோய். 209

என்னை மறந்தடியென் யானல்லா யானாகி
யிந்நெடுநாட் பொய்யி *லினைத்தேனே - யென்னறிவிற்
போதா வகண்டபரி பூரணனே † போக்களிக்கும்
பாதாவா னந்தநு பா 210

பொய்ப்போதந் தாக்காத பேசாதமெனக் கெப்போதும்
வைப்பாக நின்றுதிக்கும் வாழ்முதலே - யெப்போது
நீயிருக்க நான்பிறந்த நிட்டுர நீபொறுத்த
லாயிருந்த லேதோ வருள் 211

மன்னு கரண வகுப்பொழிந்து மாயையெனுந்
துன்னிருளை யோட்டித் துரந்தறிவை - யன்னியஞ்செய்
வேரைக் களைந்தின்பம் வீசியதே தேசிகன்ற
னாக்கு மெட்டா வருள் 212

கையறியா விந்திரியக் கள்வரெலா முன்புகுந்தென்
மெய்யறிவைக் கொள்ளுகொள விட்டேனே - பொய்
யறிவின்
புற்போத மேலிடவென் போதத்தி லேபுகுந்து
நிற்பதோ தெய்வமே நீ 213

நீயின்மை யெல்லாமு நீயின்மை யாகாம
னீயின்மை யாணவமா நீடுவதே - னீயின்மை
யென்றநிலை யெல்லாமு மின்பநிறை வாயிருக்க
வின்றளவு மாளுவதே யான் 214

இந்திரசா லங்காட்டு மஞ்சனக்கண் ணேடிருந்து
முந்தவல கங்காண மூளுவதாஞ் - சிந்தனையுஞ்
சிற்றறிவு நீக்கியருட் சேரா துபாதிக்கொடு
தற்பரத்தைத் தேடுமது தான் 215

* விழைத்தேனே - பாடபேதம்

† போக்கழிக்கும் - பாடபேதம்

மேலாய மெய்ப்பொருட்டு வித்தாகி நானொருசான்
தோலாலே பட்டதுயர் சொல்லுங்கால் - வேலைச்
செறித்ததிப் புண்ணுளன் சிந்தையென நொந்து
குறித்தபோ துள்ளநடுங் கும் 216

எந்தவுருக் கொண்டிலே மெதே தருந்திலோ
மெந்தவுரை பேசி யிறந்திலோஞ் - சிந்தையே
வாய்த்தவருண் மன்றுடையான் மாமலர்த்தாள் வன்
வினையே
னாய்த்தலைமே னல்காத நாள் 217

என்றும் பெறுமுதலா மென்னறிவி லின்பழுத்தி
யொன்றும் பெறுமுதலா முன்னிலைமை - யென்ற
எறிவினறி விண்மயனே யப்படிநீ நின்ற
குறியொன்ற நிண்ணருளாற் கூறு 218

மெத்தவிழி நீர்த்தும்ப மெய்முழுதும் விண்டுபுள
சித்துருகு நானொருநாட் கிட்டாதோ - வத்துவித
வாசாம. கோசரமே மன்னுயிரே யென்னுயிர்க்கு
நேசாபோ தாகாசனே 219

என்னிலையே யுன்னிலையா யின்பதவிற் றுன்பதனி
லுன்னிலையே யென்னிலையா யொன்றேனே - வென்னுகரு
முற்காரி யுண்டுமிந்த ிலுள்ளளவு மோவாதோ
சற்காரி ஞானானந்தா 220

மூடிப்பார் மும்மலமே முன்புபோ லென்னையுநீ
தேடிப்பார் ிகாணய் சிவனறிய - வோடிப்போ
லெட்டரிய மெய்ஞ்ஞான வின்பபரி பூரணத்தி
விட்டையிலே நடடமா னேன் 221

நின்ற நிலையே நிலையாக வைத்தொருவன்
சென்றபொரு ணின்றபொரு டேர்ந்தபொரு - ளொன்று
வொன்றாக்கி யெயந்த வொன்றற்ற வொன்றதனி (மற
லின்றாக்கி வைத்தா ளெனை 222

* தறிந்திலோ - பாடபேதம் † லுள்ளளவு மோவாத - பாடபேதம்
‡ காணய் - பாடபேதம்

உருவினைக்கும் பொய்ப்பயிர்க்கு முண்மைப் பயிர்க்கு
மீருபயிர்க்கு நல்ல வெருவாந் - திருவருளின்
முன்கேடு தானடையும் பெத்தத்தின் முத்தியினிற்
றன்கேடு *மென்கேடுந் தான் 223

என்னுயிரில் வந்திலனே லெங்கே மலவொழிவு
மென்னொழிவு மென்னொழிவிற் றன்னொழிவு - மென்
னிறைவி
லாராத வானந்த வத்துவித சத்தியமுஞ்
சேரா வனுபுதி யும் 224

ஆக்கைதரும் பொய்யறிவை மெய்யறிவா யவ்வறிவை
நீக்கி யுணராம னின்றேனே - நோக்கமற
வெத்தனையோ காலமெலா மேன்றுபார்த் துண்ணின்ற
மெய்த்துணையே யாரொடுநோ வேன் 225

சிவானந்தப்பேறு

போதானந் தச்சோறு பொங்கியது மங்கைமீர்
மீதா மடுப்பதனின் மீட்கவொண்ணு - வேதாந்தச்
சொல்லி லடைபிடிக்கச் சுட்டணுகா ிவாகுமா
னல்லபதத் தேயிறக்க நாம், 226

**நம்மையுனக் குண்மை நவிலக்கேண் மாணவகா
வெம்மையினு நினை யிடையறவே - மெய்ம்மையினிற்
செல்லாது பம்பரம்போ லாட்டுஞ் சடசால
மெல்லா மிறந்த விடம் 227

இந்தா வெனதுருவ மிப்படிக்கேண் மாணவகா
வந்தேறீ யெல்லாம் வகுத்தகற்றி - நந்தாத
ஞானத்து ஞானே தயமான நற்பரத்தி
னாற்ற பூரணமே நான் 228

ஒன்றாக ிநம்மை யுரைப்பக்கேண் மாணவகா
பொன்றாத பாசமெலாம் பொன்றியபி - னின்றபரை
மீதான வானந்த மேலிடுமே லீடதனி
லீதானு மற்ற நிலை 229

* மாமிரண்டுந் - பாடபேதம் † வாகுமா - பாடபேதம்
** நன்மை - பாடபேதம் ‡ நன்மை - பாடபேதம்

- விண்கண்டார் மண்கண்டார் விண்ணகலார் மண்
ணகலார்
விண்கண்டார் மெய்ஞ்ஞான வித்தகர்தாம் - விண்கண்ட
வந்நிலையே யத்துவித *மாக்சியிடும் போக்கியிடுந்
தன்னறிவின் முற்போதந் தான் 244
- நின்றாலும் போனாலு நிலலா நிலைமையுரு
னென்ற விரண்டாலு முற்பலியா - நென்றலுஞ்
செய்திக் ககப்படான் செய்தியெலா மற்றசில
செய்திக்குள் வாழுஞ் சிவன் 245
- ஆராலு மெட்டரிய வாதியந்த குனியத்தி
லோராத வுண்மைப்பே நென்றலவே - நேராக
வொன்றுமில்லக் கொன்றுமில்ல யுண்மையா †லுண்டிரண்டு
மொன்றுமில்ல வொன்றான வொன்று 246
- ஒன்று மிரண்டுமற வெவ்வேற்ற வொன்றாகிச்
சென்றுசில மாவார் சிவானந்தர் - மன்றியுறை
பின்று சடைமுடியாய் பேரானந் தப்பயனே
யென்றார் பிறவா ரினி. 247
- ஒன்று மிரண்டுமற வொன்றிரண்டு தானுமறச்
சென்றுசில மாகின்ற செய்தியற - வென்று
மருளான கேள்வியினுள் மாணநீ யந்தப்
பொருளானே நென்றதெலாம் பொய் 248
- உற்றசில மொன்றல்ல வொன்றிரண்டு சென்றதல
பற்றரிய பற்றாய பற்றல்ல - வெற்றவெறும்
போதந் கடந்ததல போதந் கலந்ததல
வீதொன் றிருந்தபடி யென் 249
- அப்பொருளே யப்பொருளா மானந்த வுண்மையிலே
யிப்பொருளைத் தேடி யிழவாதே-யப்பா
மருளுதய மாட்சியிலே வாராமல் வந்த
பொருளுதய மிந்தப் பொருள். 250

* மாகியிடும் போகியிடுந் - பாடபேதம்

† லொன்றிரண்டு - பாடபேதம்

- தானுவினே டொன்றிரண்டு *தானற்ற தற்பரத்தைக்
கானுநெறி காணுதே காதலித்து-மாணநீ
பாவற்ற நூல்கிளறிப் பாராதே நினைநறிவு
சேவித்த தெல்லாஞ் சிவம் 251
- மித்தையுடற் கட்டறுத்து மெய்யருளாய் மெய்யழிக்குந்
தத்துவமுங் கேவலமுஞ் சார்வகற்றிச் - *த்தத்
தனியாகித் தானும்போய்த் தற்பரமாய் விட்டாற்
செனியா விதுசத் தியம் 252
- நானுது பின்முன்னாய் நானுமிது சத்தியமாய்க்
கானும வின்றளவுக் கண்கலங்கி - வீணே
பெரும்பாவி யாய்ப் **பிறந்து பித்தானுய் முன்பின்
திரும்பா யிதுசத் தியம் 253
- ஒன்று கருவிகழித் தொண்பொருளாய் விட்டேனென்
றின்றளவு நீகத்தி யென்பெற்ற - யுன்றளக்கு
நானுமை சொல்லக்கே ணம்மகனே சின்மயனைக்
கானுமை யெல்லாந் கரு 254
- சொன்னேமுன் பாழிலே தோன்றுமிறை யென்றதனை
யென்னே மறந்திருணீ யீட்டுவதே - னுன்னையேழ்
வீட்டிலே யீசனுக்கு வீடுகளுக்கு விடுவரக்
காட்டலே யீசாகக் கரம் 255
- மந்திரமாய் நீராடன் மானதத்தை வேரூக்கல்
வந்தசவு சம்புலன்கண் மாற்றிவிட - வெந்தையருட்
காட்சியே மெய்ஞ்ஞானங் காட்சியினிற் கற்பனைகண்
மாட்சியே தற்பா வகம் 256
- நேயத்தமுந்தல்**
- ஒடியுமுன் றித்த வுடம்பை யொருதேநீ
பாடிமிடற் றைப்புண் படுத்தாதே - கேடுபிறர்க்
கும்மால் வினையாதே யொன்றுடனுந் தரக்காதே
சும்மாவே காணுஞ் சுகம் 257

* தானுதல் - பாடபேதம் † மெய்யொழிக்கும் - பாடபேதம்

** பிறந்த பித்தாபின் முன்னாய்த் - பாடபேதம்

† ஒன்றுக் கருவொழித் - பாடபேதம் ‡ யீசாகரம் - பாடபேதம்

ஓடாதே தேடாதே யுன்னுதே யோசையெழப்
பாடாதே * சாத்திரங்கள் பண்ணுதே - கேடுபிறர்க்
கும்மாலே செய்யாதே யொன்றாதே யொன்றுமறச்
சும்மா விருக்கை சுகம். 258

நீயில்லை நானில்லை யென்றாலு நிற்பிரிவன்
நீயில்லை நானில்லை நேயத்திற் - றாயசிவ
போதபரி பூரணனே யென்றானின் பூரணம்போ
மேதுசொல்லி வாழ்த்துவே னியான் 259

மந்திரத்தை யோதவே மந்திரமா நின்றபோதந்
தந்திரத்தைச் செய்குவையேற் றந்திரமாஞ் - சிந்தித்தல்
செய்ததெலா முண்மைச் சிவவிழப்பா மீங்கிவற்று
லுய்தலிலை யென்றே யுணர். 260

செல்லுதலும் புல்லுதலுந் தேடுதலும் வாடுதலுந்
செல்லுதலுந் தாமறவே தாங்குதலு - மெல்லையறக்
கண்மொய்த்த நீர்க்குறிப்புங் கம்பலையு மத்துவித
வுண்மைக் கிலையென் றுணர். 261

பூசனையும் வாசனையும் புத்தகமுஞ் சாத்திரமும்
வாசகமாந் தந்திரமுந் தந்திரமு - நேச
மிறக்கின்ற சிந்தனையு மெல்லாம் பொருளை
மறப்பென்று மாணா மதி. 262

ஆயமுந்த லெல்லாமு மத்துவித மறதன
னியமுந்த லெல்லா நிலையல்ல - மாய
மருளாகி நிலைநாத வாறுபோன் மாண
வருளாகி நிற்கவேண் டாம். 263

என்புருகி யோலமிடிற் சொல்லுளன் மில்லை யெனி
லன்புபெரு வன்பர்க் கயலன்னு - நின்செய்தி
யவ்வாறவ் வாறென் றழியிலழி வுண்டாகு
மெவ்வாறு சொல்வே னியான். 264

* தோத்திரங்கள் பண்ணுதே - பாடபேதம்

† நேயமுத லென்றாலும் நிற்பிரிவன் - பாடபேதம்.

‡ வாசகமாந் தந்திரமு மந்திரமு - பாடபேதம்

சொல்லா லுனைத்துதிக்கிற் சொற்போத னுயொழிவ
னில்லா மனப்போத நின்னிலையி - லெல்லாமு
நின்செய்தி யென்றுரைக்கி னிற்பிரிவ னிர்க்குணனே
யென்செய்வ துன்பா னியான் 265

உன்னிலுள முற்பணிக்கு மோதிலுளத் தோசையெழு
மென்னழிய யான்முயலில் யானுளன - நின்னிறைவி
னின்றநிலை யெல்லாமு நீக்கமே யாமாகி
லென்றுணையே யென்செய்வே னியான் 266

உன்னை யறிந்திடவு முன்பாலின் பம்பெறவு
மென்னபிழை நாடினே னென்கோவே - முன்னறிவி
னென்றன னியில்லை நாடிவது போலந்
தானென்ற னுளனனே தான் 267

எம்மா னிருந்தபடி யெப்படியோ வென்றார்க்குச்
சும்மா திருப்பதலாற் சொல்லுவதென் - செம்மலர்த்தா
ளன்றுங்கா ணப்பெற்றி லேனடியே ணப்பொருளை
யின்றுங்கா ணப்பெற்றி லேன் 268

சொல்லுவான் சுட்டுவான் போனசுகா தீதத்தைச்
சொல்லுவா யென்றாலென் சொல்லுகேன் - புல்லிவிடா
வண்மைக்குந் சேய்மைக்கு மப்பாலா மத்துவித
வுண்மைக்கோ ருத்தரமுண் டோ 269

தந்திரத்தால் வேற்றுருவஞ் சாராதே சார்வுதகு
மந்திரத்தா லுள்ள மறுகாதே - சிந்தித்து
வாங்காதே வையாதே வாராத யாழ்வுவரத்
தூங்கா யதுவே சுகம் 270

தோத்திரமு மந்திரமு மர்ச்சனையுந் தூயநெறிச்
சாத்திரமு முத்தித் தடையென்றாய் - கூர்த்தவருட்
போதவழி விற்பொருளே யானந்த பூரணனே
யேதுசெய்வ துன்பா னியான் 271

புல்லியபொய்ப் போதமறப் போதானந் தப்பொருளா
மெல்லையிளா வின்பமிலா ரென்செய்வார் - சொல்லக்கே
ணத்திரங்க நூல்பிதற்றி ஞானம் பறிகொடுத்துச்
சாத்திரங்க ளோதுவதே தான் 272

ஒப்பரிய மெய்ஞ்ஞான வுண்மையிலே மோனமடைந்
தெப்பொருளு மாகாதா ரென்செய்வார் - செப்பக் கேள்
சாத்திரங்க ளேபிதற்றித் * தன்முதலே யோட்டுதற்குத்
தோத்திரங்க ளேகத் துவார் 273

உன்னுகலுக் குன்னுதலாய் நின்றாயை யுன்னுவதெ
னென்னுயிருக் கின்னுயிரா மென்னறிவே - துன்னுசட
மெல்லா மழித்திடுத லென்பரமற் றுன்பரமா
மெல்லா ம்மழித்திட் டிரு 274

காணாத காட்சியல சுற்பனைக ளற்றறதல
பூணாத பேரின்பப் போதமல - மாணவீங்
கெனைநீ யுள்ளபடி கேட்டியா †லெண்ணிறந்த
மன்னுசிவா னந்த மயம் 275

தானுவினோ டத்துவிதஞ் சாதிக்கு மாணவுகை
யானவத்தோ டத்துவித மாக்கினரார் - கோணறந்
யென்னுணை யென்னுணை யேகமிரண் டென்மூம
லென்னுணை சும்மா திரு 276

மையலுறு மாயா மயக்கதனில் வீழ்ந்தழுந்தா
துய்யுநெறி மாணநீ யோதக்கேள் - பொய்யறிவா
முனநிலைக் குள்ளதுதாற் பேயா யுரைகதற்றல்
ஞானநிலைக் குள்ளதுமோ னம் 277

ஒன்றி யிடுங்கரண மெல்லா மொழித்தருளி
னின்றபடி நின்றவனே நேடிக்கே - ஞன்றன்
பெறுதிக்கு மென்றன் பெருமைக்கு மொப்பு
நறுநெய்க்குத் தீபம்போ னுடு 278

காயக் கிலேசமறக் கண்ணுளன் வைத்தநிலை
மாயப் பிறப்பிறப்பு வாராம - னேயத்
தழுந்தாம னில்லாம **லாராத வின்பக்
கொழுந்தாக வைத்தான் குறித்து 279

* தன்முத்தி - பாடபேதம் † மிழித்திட் - பாடபேதம்
‡ னெண்ணிறந்த - பாடபேதம் ** லாராவா னந்தக் - பாடபேதம்

சார்வறிவுக் குள்ளே சமாதியடைந் தாலுமென
தாருயிரா மீசர்விடா யாருதா - லோருயிராத்
தன்னுய்க்குத் தானே மருந்துபோற் சங்கரனு
மன்னுய்க்கு மன்னே மருந்து 280

நீயறிந்த தெல்லாமு நீடிருளா மாணவங்கான்
பேயறிவு வாழ்ந்ததெல்லாம் பித்தாங்கா - னேயத்
தறிவானந் தப்பொருளை யாரறிந்து கரண்பா
ரறிவான யுண்டுவளர்ந் தால் 281

எல்லா மிறந்தபே ரின்பமா நின்மேனி
யல்லா லெனதறிவுக் காதாரஞ் - சொல்லாய்நீ
யெவ்வடிவ மாணலும் யானறிவ தவ்வடிவே
யெவ்வடிவும் வேண்டே னியுான் 282

என்னேநீ யெய்துவதும் யானுன்னை யெய்துவதுந்
தன்னிலற வுன்னையினித் தந்தருளா - யென்னிடத்தில்
*வைத்ததோ டஞ்சிவத்தோ டங்களுன்ற கற்பனைக
ளித்தனையும் வாரகு திட 283

சந்த நுகர்போதிற் றன்னறிவு சத்தமதா
மொத்தவிதந் தானுன வுண்மைபோ மலுத்த
னருளறிவே யாக வருபவமே தானும்
பொருளதுவே யுண்மைப் பொருள் 284

சொற்பிறப்பும் பாவனையாந் தொல்பிறப்பு †நின்னறிவி
லெந்நிறப்பு ‡மென்னிறைவி, லெல்லையிலா - நிற்பிறப்பும்
பேரயாவு மின்பபரி பூரணமாய்ப் பூரணம்போய்
நீயான வன்றோ நிலை 285

அன்புருவா மெய்க்குருவே யானந்த பூரணனே
யென்பழைய பொய்ப்போத மென்றகலுந் - துன்பறவென்
ஓட்பா னிலைபிழைத்துத் தானே சிவமாகுங்
கோட்பாடு போகப்போ கும் 286

* கத்திரித்தோ டஞ்சிவத்தோ டங்கமெனும் - பாடபேதம்
† நின்னிறைவி - பாடபேதம்
‡ மென்னறிவி - பாடபேதம்

*பூதமுதற் றத்துவங்க ளாயவெறும் பொய்களொலா
நேதிசெய்து நிம்மலனாய் நின்றிடுதல் - பேதமிலா
நேசத் தழுந்தவிவை யித்தனையு நின்முதலா
மிசற் கிலையென் றிரு 387

பற்றிவிழப் பாயகலும் பார்க்கிலிவ னுண்டாகு
முற்றுணரில் வேரூகு மொன்றுமெனின் - முற்றும்
பீறியாய் பொருள்பிறியும் பேசுமுரைக் கெட்டாக்
குறியாக் குறியாங் குறி 288

சுகமா னதகமுன்ற சுத்தவெளி யல்லா
லசுமாயெண் சித்திகளாம் யாது - டீமிகமா
நரலோக போக்கியமு நல்லமிர்த போசுப்
பரலோக முஞ்சொப் பனம . 289

பேரானத் தத்தமுத்தம் பேரருட்கை யென்னையுமுன்
ஞராத வின்பத் தழுத்தாதோ - சேராதாரக்
குய்யலா முண்மையனே யுன்னைநான் பெற்றமுந்து
மெய்யெலாம் பொய்யாய் விட 290

பாய்ச்சுமிகு மால்விடையோன் பாதுகையைப் பாராதே
பேச்செழுப்பு நூல்கதற்றுற் பேசாதே - காய்ச்சியபால்
தேனமுது கன்னலெனத் தித்தித்தல் செய்யாதே
யானவிழு மின்பா யிரு 291

ஒன்றுமிலா எனென்று ளுரையுண் டுணர்வுளதா
மொன்றுமிலா எனன்றே யுரையிறக்கி - லொன்றுமிலா
வொன்றா மெனிலழிவுண் டுன்னிலையே யென்னிலைமை
யென்றலென் டு சொல்வே னியான் 292

சிற்குரியே யன்றிச் சிவசுதியி னின்னிலைமை
சற்குருவே யென்னறிவிற றந்தருளாய் - நிற்கடியா
மாளீ டொழிவுபெற வாழ்வுபெற வானந்த
மேலீடு கைவல் லியம் 293

* போதமுதற் - பாடபேதம் † மிகவா - பாடபேதம்
‡ செய்வே - பாடபேதம்

தம்பிரான் றன்சதுர்க்குச் சான்றுதவ மிக்கோர்க
ளெம்பிரான் சித்திரிப்புக் கென்னுரைக்கேன்-செம்பதத்தே
யான்வாழ்ச் செய்வார்போ லெக்குமா யொன்றுபடத்
தான்வாழ்ந்து விட்டவர் தான் 294

மன்னுசிவத் துள்ளே பரைவாழு மற்றதன்பான்
முன்னுசிவம் வாழ்ந்து முழுமுதலாஞ் - சொன்ன
விருவருளும் வாழ்வனியா னெல்லையற வென்பா
விருவரும்வாழ்ந் தான்வா ரெனை 295

தன்னுதயந் தான் டுவ திப்படியே சங்கரனுக்
கென்னறிவிற றேன்றினு னென்பதன்மு - னென்னே
யுலைவின்றிச் சிற்றாற் றுதீக்கும் பிரமம்
*பிரளயம்போ லாவதே பின் 296

யான்பெற்ற பேறெல்லாம் யானொழிந்து தானுகித்
தான்பெற்று நின்ற சதுர்க்கேளும் - யான்கெட்ட
வென்னிலே யென்னற்றா லென்னறுதி தன்வரவாய்த்
தன்னிலே யெங்குதிஹத் தான் 297

ஆரூறுக் கப்பாலா மானந்த மார்க்கடல்தா
ஞரூறு நீந்தி யணைத்திடினும் - வேரூகி
யான்முழுகில் வற்றியீடும் யானொன்றுஞ் செய்யாக்காற்
ரூண்முழுது மேலிடுமே தான் 298

யானுஞ் சிவனு மிரண்டறவே நிற்குநிலை
யீனமில்சீ ரெந்தா யியம்பெனக்கு - ஞானமுதல்
பார்க்குமிவ னேயமிவை பாராம லேரிபுகு
தீர்க்குடம்போ லரங்கா ணிலை 299

எல்லாமிறந்த விடத்திலே மும்முதலுஞ்
சொல்லாய்நீ யென்றெனுக்குச் சொல்லினாய் - மெல்ல
விதமிக்க யானுரைப்பே னென்புதல்வர கேணீ
சதசத்தா மும்முதலந் தான் 300

மும்முதல நித்த மெனமொழிந்தோ முத்தியினு
மம்முறைமை யாமன்றே வரங்குதுகேண் - மும்மைக்
கழிவின்மை காட்டுங்கா லாராவா னந்த
மொழிவின்மை யேமுதன்முன் றும் 301

* பிலையம்போ - பாடபேதம்

இன்பம் பெறலா லுயிரழியா தெப்போது
மென்பருக வானந்த மெய்துதலாற் - னுன்பற்ற
சோதியு ளின்பத் தொலைவின்மை பாசமதா
லோதுமுதன் மூன்று முள 302

மன்னித்த மென்னித்த மென்பனாதன் மாணுகே
ணின்னித்த நீபெற்றற்கு நீயிலைகா ணின்னித்த
மெல்லாமு மன்னித்த மென்னிலுனக் கெய்துமா
னில்லா நிலையாகி நில 303

ஆணவமே தாருயிரே தாநிமுத லேதென்று
காணதெடு றூல்விரித்துக் கத்தாதே - மாணுகே
ளென்போதன் * கீழாமிங் கிப்போது லேனுமா
நின்போத மும்முதலாய் நில 304

வெய்யோன் வரவரவே மெய்ந்நிழலுந் தம்முன்னே
பைய வொடுங்கும் பகுதிபோ - லைய
னருள்வந் † தணையவே யாணவமாய் போத
மருளுங் கெடும்போ மறித்து 305

பற்றியெழு தற்போதக் கற்பனையும் பாவனையு
மற்றமன வாசகமு மாண்டொழிந்த - வெற்றவெறு
மாராத ளின்ப வனுபவத்தே மும்முதலுள்
‡ சாராமல் வைக்கத் துசம் 306

தன்முத்தி வாழ்வே தருமருளின் முத்தியருண்
மன்முத்தி யென்ற வகுப்புரைக்கிற - சின்மயத்தே
தம்மைத் தமக்கறுதி பெற்றோர்கள் சான்றிந்த
மும்மைக்கு மொன்றே முதல் 307

தற்காணி லத்துவிதச் சற்கா ரியத்தவரு
மெற்காணி லத்துவித மென்னுகா - சிற்கோவே
யிங்கிலைதா ளின்மையிரு ளாணவமா மெல்வாறு
பூங்கழலி னேயனிற்றும் போது 308

* கீழா வியங்கியபேர் - பாடபேதம்

† தணுகவே - பாடபேதம்

‡ சாராமல் - பாடபேதம்

பஞ்சாக்கர தரிசலம்

† ஊர்பயின் றுண் கொல்லுவகைக் குண்மை மலமானது
போற்

சார்தருநல் விந்திரியத் தன்னுகர்ச்சி - யாருயிருக்
கெவ்வமற வெப்போது மின்பமதா உச்செய்யும்
நவ்வெழுத்தென் றுள்ளே நவில் 309

கூருமழைக் காரிருளை வானாக்கிக் காரிருளா
லாருயிரின் மூலியிழப் பாயிரண்டத் - ரோருயிராம்
வெவ்வரவி னஞ்சின் மிகுமயக்கம் போன்மயக்கும்
மவ்வெழுத்தென் றுள்ளே மதி 310

சொன்னவிரண் டஞ்செலுத்தித் - தோன்றாத் துணையாகித்
துன்னுசட சித்தனைத் தூந் தொல்வினைகள் - *முன்னருத்தி
யுய்யுமருள் விசிவினை யொப்பாக்கி யொப்புருவாஞ்
சியயெழுத்தென் றுள்ளே தெனி 311

சாருயிரின் றன்மைவினை தன்மறைப்புத் தத்துவம்போய்ப்
பேரறிவு பேரின்பம் பிறறெளித - லாருயிர் க்குத்
தெவ்வழித்தல் பாகமிவை சிந்தித்துள் ளேமுறுகும்
வவ்வெழுத்தென் றுள்ளே மதி 312

தற்பரமே ** தன்னருளாந் தானு வறியாது
வற்றவுட லொத்திட் டவையவையா - முற்செய்வினை
யெவ்வையினுந் தேடுமரு ளெல்லையிலே மீட்சிபெறும்
யவ்வருணத் தின்னியல்பென் றெண் 313

சிகரவகர வயிக்கம்

முந்தை மனமேறி வாசியிலே மொண்டமிழ்ந்நி
யந்தமிலா வானந்த மாணலும் - வந்ததல
வாராத தன்றாகு மாரு வருபவத்திற்
சேராமற் சேர்ந்த சிவம் 314

† ஊர்பயின்றூண் கோலவகை - பாடபேதம்

* முன்னிருத்தி - பாடபேதம்

‡ தத்துவம் பொய்ப் - பாடபேதம்

** தன்னளவாந் - பாடபேதம்

திருநடன பஞ்சாக்கரம்

ஓங்கார மீதிலகார வுகார மகாரப்
பாங்காரும் விந்து பரநாத - மீங்கிதன்மேல்
விஞ்சுதுடி வீசுகர மேயமுந்தல் துய்யதழல்
குஞ்சிதத்தா னஞ்செழுத்தாக் கொள் 315

மன்னு மகார வுகார மகாரமிவை
பன்னரிய விந்து பரநாதந் - தன்மிசையில்
நீடுதுடி வாவென்ற னீல்லென்ற னல்லவன
லாடுபத மஞ்செழுத்தே யாம் 316

ஓங்கார மேழுதலர ஏற்றபத மைந்தினையு
நீங்கா வசன்மே னிறைந்துநிறைந் - தாங்கறிவைத்
தீர்த்தே சிவமுகலாச் செய்யுள் சிவாநத்தக்
கூத்தேயுள் கூத்தாகக் கொள் 317

நவ்வழியு மவ்வழியு நாடாடே நாடறிய
வவ்வழியே யவ்வசனை வாவென்று - செவ்வமயான்
சிய்யென்னு மோரெழுத்திற் சேர்த்தினுன் ரென்காழி
மெய்யருளும் வள்ளல் விரைந்து 318

பஞ்சாக்கரத் திருநடனம்

ஓன்றுதறு மொன்றழைக்கு மொன்றழுத்த மொன்றுகடு
மொன்றெடுத்துப் பாச மொழிவிக்கு - மன்றிற்
பிறியாத வஞ்செழுத்தார் பேரின்ப நாடுங்
குறியாக கூத்தின் குணம் 319

உதறி யழைத்தமுத்தி யொண்டயிற் கட்டுப்
பதற லறுத்தருளைப் பார்த்து - வீதறலற
நின்றானைக் கண்டறிந்து நீயு மழிந்தறிந்தா
வன்றழி மிறப்பே மறுந் 320

செயென்று நின்றுதறுஞ் செங்கைத் தமகண்டேன்
வாவென் றழைத்த மலர்கண்டேன் - னுனியலை
வற்றகையில் யக்கண்டே னங்கியினில் நக்கண்டே
னற்புத்தின் மக்கண்டேன் நான் 321

நவ்வென்று நின்றெரியு நல்லவன்ல் கண்டேன்
மவ்வென் - ரெடுத்த மலர்கண்டேன் - வெவ்விஞ்சி
யென்ற துபூசுண்டே னெனையழைத்த . கைகண்டே
னின்றுமுத்தும் யக்கண்டே னியான் 322

சிவாய நலஞ் சொன்னது

பொறியொழிவி - லாடுமர னஞ்செழுத்தாற் போதத்தைத்
தறிப்பர்த்தே போயமுந்தச் சாற்றியிடி - னுற்பவஞ்செய்
முன்னிரண்டால் வீட்டியதிற் பின்னிரண்டால்
தன்னிரண்டு முன்னிலைதந் தான் 323

ஓரெழுத்தி லஞ்செழுத்து நின்றுது
பேராக வஞ்செழுத்தி னுண்மைபெறும் பெற்றிமையிற்
கூறு மொழியருளாற் கூறுங்கால் - வேராகா
வீத்தகமெய்ப் பேரின்ப வேதகமா மஞ்சுக்கு
முத்தியெழுத் கொன்றே முதல் 324

அநுபேரம்

மேலீடு தானொழிதன் மிக்கோங்கி யுண்ணிறைதல்
சால வதிலமுந்தல் தானழிதன் - மூலச்
சிவமாலி யேயிருத்த லஞ்செழுத்தின் செய்தி
பவமாய முத்தியிலே பாரி 325

தன்னொழிவு தன்னிறைவு தற்பேறு தானொழிதல்
மன்னு சிவமுதலாய் வாழ்ந்திடுத - துன்னரிய
வஞ்செழுத்தி னுண்மை யறுபூதி யான்மறைதல்
வஞ்சமற நின்றபாண மதி 326

திரிபதார்த்தம்

சிவசிவைதற் போதந் திரோதானம் பாச
மிவையிவையே யஞ்செழுத்தி னெல்லீ - சிவமிறந்த
வந்தமிலா னின்பத்தி ிவஞ்சமொளி யாமொழியைத்
தந்தருளா யென்குருநா தா 327

* வைத்தபடி - பாடபேதம்

† லஞ்சமொழி - பாடபேதம்

பஞ்சாக்ரவிசித்தம்

தெஞ்சா வினையுநெறி யுண்டாகி வீள்பிறப்பாம்
பஞ்சாக் கரத்தினுள் பாராம - லெஞ்சா
வெழுத்தென்று கொள்ளி லெரிவாய் நரகில்
விழுத்துஞ் சிவஞனை மெய் 328

நாவர வஞ்செழுத்தை யோதினீர் கென்றுரைத்தி
ரோவாத முத்தரெலா மோதுவதென் - பாவாய்கேள்
சொல்லிறந்த வஞ்செழுத்தைச் சொல்லிறந்த லுண்மை
யிலே 329

பேதாஸந்த நிருத்தம்

நின்றுதறி வீசி நிறைந்தா விறைவொழிந்தர்
ஞென்றுமலர் வொன்றாகி யுற்பவித்தான் - முன்றிகுடி
மீனமற வென்னறிவி விப்படியே பெய்போது
ஞானநிலைக் கூத்தாடி னுண் 330

குன்ற வனவரதக் கூத்துக்கு வாய்த்தவருண்
மன்று மனவரத மாநடமு - மொன்றுமறக்
சொல்லா லுணராச் சுகாதிக *மெய்வினையு
மெல்லாமுன் போதத்தி லே 331

ஒத்தினுன் வட்டணிந்தா னுள்புகுந்தா னுள்புகுந்து
மெத்தினுன் மித்தையெலாம் வேறுத்தான் - திக்சித்
தொடராமன் மெய்ப்பவரித் தொம்மென்றான் றில்லை
நடராச னடா நடம் 332

சிட்டார் மணிமன்றிற் றெய்வலகு னுடசத்தே
தட்டாம லொட்டாமற் றன்னிறைவி - விட்டையிலே
நின்றநிலை டுட்டாம வில்லாமற் புல்லாமற்
சென்றுசிவ முற்றார் சிவம் 333

ஆளுறி னந்தத்தருப் பொதுவா மம்பலத்தே
கூளுது வின்பந் தருங்குத்தை - வேறுசுக்
காணி விரண்டாகுங் கூட்சியறி வொன்றாகுங்
காணிலிரண் டொன்றறவே காண் 334

* மேவினையு - பாடபேதம்

† கூட்டாம - பாடபேதம்

* பரத்த நிருத்தம்

ஞானக்கூத் தன்பாத நண்ணினே னவ்வளவி
லுணக்கூத் தெல்லா மொழித்தேனே - வானத்
தவராகி யிந்திரனாய் மாலா யயன
யெவராகி யும்பிறந்த - யான் 335

கற்பனைகள் செற்றிமுன் கையிற் றமருகமெ
னுற்பவநேர யற்றிடநின் டுருகாதோ - பொற்
பொதுவி
வில்லா நிலையருளு நின்குத்தை யென்னறிவீற்
சொல்லாமற் சொன்னவனே சொல் 336

செம்முளரி யுங்கருகுஞ் சின்மயச்செங் கைத்தியென்
மும்மலமும் வெந்துவிழ முளாதோ - வெம்மறிவீற்
பின்னும் சடைபலையப் பேரின்பத் தாண்டவஞ்செய்
மன்றும் திருவாய் மலர் 337

தேசதிகழ் நின்கரமென் றேசழிக்கும் பொய்யறிவை
வீசியரு ளேநிறைய வீசாதோ - மாசகந்ருஞ்
சிற்பரனே சின்மயனே சிந்தனைக்கு மெட்டாத
தற்பரனே ஞானக்கூத் தானாய் 338

ஆராத வின்னமுதே யஞ்சையப்பா வஞ்செழுத்தின்
சாரா நடுநிலை சார்வித்துன் - பேரருளின்
சண்ணி தின்னிற் கலந்து மறைப்போத
மன்னாமற் செய்வாய் நடம் 339

அணைத்தோர் தன்மை

பாலருடன் பித்தன் **பசாச வினையுளாகி
கேல் லவமைபல செண்ணியதென் - மேலுணவு
தேடா திருத்தலாற் றீமைநலஞ் செற்றலா
லாடாது தானொழித லாள் 340

* வாதனூதிதப்பரமானந்த நிருத்தம் - பாடபேதம்

† ஞெத்தாதோ - பாடபேதம்

‡ மறப்போடு தமன் - பாடபேதம்

** பசாசன் சிவஞானிக் - பாடபேதம்

வாவிநடு விறகுனு மன்னுதிரை யாலலைவு
மேவியபோற் காட்சிதரு மெய்யனீரா - மோவாத
சுத்தன் பிரபஞ்ச வாதனையிற் றேயந்தாலு
மத்தன்மை போலே யவன் 341

ஒன்றுபோ வின்றவுல குண்ணுமுபா யத்தையுளக்
கின்றுநா னேதக்கே ளென்புதல்வா - வுன்ற
னினைவுக்கு மெட்டாத நினைமலபோ தத்தைக்
கனவுக்குச் சாக்கிரம்போற் காண் 342

சாக்கிரத்தே யுற்றவநீ தனிசகல வாதனையிற்
ருக்காமை தாக்கலறக் காண்சரித்தல் - நோக்குங்காண்
மற்றவன் றன் செய்திமது மாந்தியிடு மாந்தரவர்க்
கற்றமுடை யின்போ லாம் 343

பொய்யுதய மெய்யுகயம் பொய்யுதயப் போக்கொழிவிண்
மெய்யுதயந் தானே வியாபகமாம் - மெய்யுதயப்
போக்கொழிவே பூரணபோ தானந்தம் பூரணத்திற்
ருக்கொழிவே யின்பவநீ தம் 344

ஆராவா னந்தமய மல்லாது ந்யென்றும்
பேராது நாமென்றும் பேர்நிகழி - னேராக
*நெய்க்குற்ற கோதும்பா லாடைதனி வீள்கோதுக்
தக்கிருக்கு நாமுளவேற் றுனி 345

மும்மல்லு மாய்ப்பார் போன் முற்றுமரு ளாகுவர்பின்
மெய்மலயறி வாகாமன் மெய்யுணர்வர் - தம்மை
யறிவாரைப் பேர்லே யறியாரா னந்தம்
பெறுவாரைப் போலே பெறுர் 346

காயாதி கண்மயக்கிற் சுட்டுண் டசித்தவினை
யோயாமல் வாழா துழைநிலைதல் - மாயா
மருட்போதர்க் குண்டாகும் வாக்குமனந் தீண்டா
வருட்போதர்க் கில்லை யறி 347

நல்லுமறை யந்தத்து நாதாந்த வுண்மையினுஞ்
சிலமிழந் தொன்றாய் சிற்பரத்து - மேலொடுதி
மெல்லா யிறந்தபரி பூரணத்தும் யாலையினு
நில்லார்கண் மெய்ஞ்ஞா னிகள் 348

* நெய்க்குற்று கோதுமா லேடதனி வீள்கோலந் - பாடபேதம்

மக்காத வுண்மையினி * விற்போய நீமறந்தங்
காக்காது போதாமோ ரற்புதங்கேள் - வாக்குமனந்
தட்டாத தற்பரத்திற் றன்னை யென்னுனை
கிட்டார் சிவயோகிகள். 349

தாணுவினற் றுள்சென்று சார்ந்தவர்கள் தம்பிரா
னனை சிவயோக ராவரெனி - லாணவத்தின்
றுட்டாய போதப் பயனாய் சுட்டறிவிற்
கிட்டார் சிவயோகிகள். 350

பாவனையொன் றற்ற பராபரத்தைச் சென்றமுத்தி
யோவியமே போலிருந்தார் யோகிகளென் - றியாவை
யினுந்
தட்டாத வுண்மைத் தனிமுதலை யென்றான் றுங்
கிட்டார் சிவயோகிகள். 351

துஞ்சமுடற் பொய்மயக்கந் தோன்று துயர்
* தீவனர்த்தோன்
விஞ்சுகடல் வாய்க்கழியின் வீழ்கலத்தோ - னஞ்சுமிமுங்
சுரரவின் வாய்த்தவனை கொல்புலியின் கைப்பட்டோன்
சாரிடிமே லுற்றவனோக் கம். 352

தாகமில் தாகந் கணிக்கின்ற போகனமாம்
போகமில் சந்தோட புந்தியில் - மோகமில்
முக்கால முங்கழன்ற முத்திச் சிவானந்தர்க்
கெக்கால மும்பட்டினி. 353

மல்கர் விழியருவி வந்திழியச் சிந்தையவிழந்
தக்கா வனுபோக வற்புதரே - பல்காயந்
துன்றுகறி பாறயிர்நெய் சோறுமிகத் துய்த்தாலு
மென்றுமெமக் குப்பட் டினி. 354

‡ தார்க்கட்டில் பூமி தனையனோதோள் † கையனையா
மேற்கட்டி விண்கவரி வீசுங்கா - லேற்று
விளக்கிரவி யிந்து மனைதுறவா மெய்யே
புளக்கண் விழித்துறங்கு வேர்க்கு. 355

* விற்போயை - பாடபேதம்.

** தீவினைத்தோன் - பாடபேதம்.

‡ கசற்கட்டில் - பாடபேதம்.

† கையனையா - பாடபேதம்.

உண்ட வுலகனைத்து முண்ணைத வோருணவா
யுண்டி பிரியாத வுத்தமர்தாந் - தொண்டொழியத்
தம்மறிவு தோன்றியெதிர் சார்வுபெரு வாய்மையெனத்
தம்முதலுக் குண்மறைவர் தாம். 356

சறுபடா வின்புறுத வின்பாதல் தற்போத
நாறிவற மாண்டு நடுங்கிடுதல் - பேரெழுழிதல்
மெய்ப்பொருட்க ணின்றவருள் வித்தகருக் கீங்கிவையாந்
துய்ப்புறக்க ஏமை துனம். 357

கூசாம னூலுணர்வாந் கொண்டாடித் தர்க்கித்து
வாசாரூ னங்கநற்றி மரளாதே - தேசிகன்பாந்
ரூய்ப்போன்ற வத்துவிதத் தற்பரைபை யிப்பிறவிப்
பேய்ப்போக வென்றுகாண் பேன். 358

ஏட்டைப் பிடித்தவறி யேதுக்கள் பற்பலவுந்
காட்டித் தலைதிரிக் கத்தாகே - கூட்டறுத்த
வாசானே நீதந்த வத்துவித வுண்மையினைப்
பேசாதே யென்றுகாண் பேன். 359

பத்திக் கடல்புரளப் பாயருவி கண்ணோரச்
சித்தத் தெளிவுவருள் சின்மயகேன் - முத்திக்
குபாயநெறி யானுரைக்கி லொன்றுமற வுண்ணச்
சிவாயநம வென்றே தெளி. 360

ஏகமிரண் *டெண்ணை வத்துவித வின்பொழியத்
தேகமுத வுற்பவிக்குந் தேகாதி - போகமெலாந்
கான்றசோ ருகியிடக் கண்டுமதன் கண்படுதல்
கான்றசோ ருவதுவே காண் 361

பொங்குபுழுக் கூடுதரும் பொய்ப்போதக் கூற்றுவனைச்
சிங்கிகொள வல்லவனே சீமரனென் - றங்கவனை
யும்பரிக் கிறைதிருமா லோதியநால் வேதமெலாந்
தம்பிட்டு நின்றதுதிக் கும். 362

† ரூய்ப்போன - பாடபேதம்

* டெண்ணை - பாடபேதம்

அறிவென் றுணையறிந்தா லரனந்த யோதச்
செறிவும் பொய் யாணவத்திற் சேர்வும் - பிறிவும்பொய்
யானு விதாகித்தி லாட்டுந் கருவினி
போனாலும் பொய்ப்பொய்பொய் பொய் 363

கண்ணிமைக்கு மந்தேரங் கற்று முலையிற்பால்
துண்ணெனவிழ் போது டீசுகம்வீழ்வோ - ரண்ணலருட்
டாணிழவிந் றுமறவே நின்றிடுவர் தம்பிரா
லுணை பிறவா ரவர். 364

தற்றெளிதல் தன்னழிவு தன்னழிவிந் றன்முதற்கே
யுற்றுருகி யொன்றூ டீயொழிதலுமாஞ் - சிற்பரத்தே
யுற்றற்றூர் போதத்தி னுண்மையனே யாவையினும்
பற்றற்று ரென்பார் பயன். 365

பற்று மறிவழியப் பார்த்ததிறை பார்த
சிற்பரமா முண்மைச் சிவானுபவத் - துற்றுவுளர்
தம்பிரான் ருளடைந்தோர் தாயபிறவார் தாண்டவஞ்
செய்
தம்பிரா னர்சீபா தம். 366

தீதார்ந்த சித்தியினும் யோசத்துஞ் சிற்குணத்து
நாதாந்த முத்தியினு நந்தாதே - வேதாந்த
போதத்தே தற்போதப் பொய்யொழியப் போகும்பொ
ய்ச்
சாதத்தே பற்றியவச் சம். 367

தண்ணைத் தருவோர்க்குத் தானுந் தனைத்தருவ
னெண்ணைத்தா னென்பார்கட் கேளுதா - லுன்னிற்
புனிதகதி பூரணனே போகியுடன் போகந்
தனிமுதலன் ருதவினாற் ருள். 368

அத்துவிதவுண்மை பஞ்சகிருத்தியம்

தஞ்சாலுர்த் தட்டா னெனமுலர் சாற்றுநெறி
நெஞ்சா னினைவுற்றே ** னின்மலகே - னெஞ்சுரே
தண்ணையழித் தெற்பண்ணித் தன்னீ லெணையழித்துத்
தண்ணிகப் பண்ணுதலாற் ருள். 369

† கசும்விழைவோ - பாடபேதம்

‡ யொழிந்தாலுள் - பாடபேதம்

* தேர்ந்தப்பேய் போயழியப் - பாடபேதம்

** னின்மலர் தா - பாடபேதம்

உற்றமலர் தானாத வற்றமுந்த வற்றமுந்த
வற்றநிலை போதமிரு எற்றிருத்தல் - சொற்றதெலாஞ்
சேரப் பொருளாக்கிச் சேட்டித்த லீங்கிலைவசங்
காரத்தி லைந்தொழிலே காண். 370

ஞானபூசை

காணுதே திண்டாதே கண்ணுதே யுட்புறம்பு
பேணுதே மந்திரங்கள் பேசாதே - தானுலவைப்
யாக்காதே யானந்து மாகாதே யாகாமை
தாக்காதே வாழ்வதுபூ சை. 371

ஊட்டுந்தாய் செத்தா னுணர்வா மொருதமையன்
வாட்டமறத் தேட்டமற வந்துதித்தான் - கேட்டருளாய்
தித்தலுநா னுஞ்ச னின்பாத பூசனைக்குச்
சுத்தனே வல்லனே சொல். 372

எங்குஞ் சிவமொழிய வில்லையவன் றன்னனை
யங்கந் திரங்குவி யரண்வமாம் - பொங்குமிருண்
மைசெய்த மாமரயை மரயைனினை மற்றனைத்தும்
பொய்பொய்பொய் பொய்பொய்பொய் பொய். 373

உற்றசிவா னந்தமிலரப் பூசை யுயிரில்லா
வெற்றுடலம் பாலற்ற மென்முலையா - முற்றுமிசை
நாதத்தா னற்றயாழ் நற்பொருளில் லாதவுரை
வரசந்தா லில்லா மலா. 374

எங்குஞ் சிவாலயமா மெங்குஞ் சிவமாகு
மெங்குஞ் சிவனடிமை யெங்குமாய்ப் - பங்கறவே
நிற்றல் சிவபூசை நின்றநிலை யாய்நிறைநிற்
பற்றொழிதல் பூசா பலம். 375

என்னொழிய வில்லாத வின்பமுத னீயதுபோ
ளுன்னொழிய வில்லாத வெண்பொருணை - னென்னுயிரே
நிண்மலவ னுய்நிறைந்து நீயிருப்ப நாயடியேன்
றுண்மலவ னுகியவா சொல். 376

சிரார் பதினெண் புராணஞ் செழுமறைநா
லாராத வாகமங்கற் ருய்ந்தறிந்தும் - நேராசு
சங்கரன் றுளினைக்கே முன்பிலனேற் சண்டாள
னங்கையினிற் பாதி ரதி. 377

சச்சிதா னந்தத் தனிமுதலாந் தன்முதல்பால்
அர்ச்சியா வர்ச்சனையை யாதிருரு - ஷற்பவித்தே
கொட்புறு பொய்ப் போதமறக் கூறியபின் *வேறுதரு
முட்புறம்பா மர்ச்சனையற் றோம். 378

மாரு வலக்கரத்தாற் பூசிக்கின் மாநரசு
மேரு நரசு மிடக்கரத்தாற் - கூருத
வஞ்செழுத்தை நாவா லறைகுவையே யாமாகில்
விஞ்சுபிறப் பேறாய் விடும். 379

சைவசித்தாந்தம்

ஏகமல வென்று மிரண்டன் றிரண்டற்ற
பேரகமல பூரணமாம் பேரதமல - தேசாதி
பேரகமே பொய்யாய்ப் பொருண்மேற் பரிபாகத்
தாகமே சைவசித்தாந் தம். 380

ஆதிமுத்தன் செய்தவரு ளற்புதத்தை யென்னுரைக்கேன்
போதமற வென்னுட் புகுந்தருளால் - வேதகஞ்செ
யத்துவிதி நானலனி யானந்தி யாடலினு
லத்துவிதி நீயேயென் றுன். 381

ஏகமிலா வத்துவித மென்னொழிவி லெய்தாமன்
மாகமுதற் மத்துவங்கண் மாய்வித்து - மோகமிரு
மெய்பொழித்து மெய்புணர்வை மெய்புணர்வால்
பொய்யொழித்துப் போக்கினென் போது. 382

அறிவு தொழிலொத்தா லஞ்சிலைந்தா லாகுஞ்
செறிவுவிவ தத்துவமாய்ச் சேர்ந்தோன் - பிறிதின்ருஞ்
சுத்தமிவை யைந்துக்கு மப்பாலாத் தூயோன
மத்துவிதா னந்தனா லான். 383

* பேறுதரு - பாடபேதம்

அத்துனுட னென்றிரண்ட தாகா திரண்டற்ற
வத்துவித மேதென்ற யாங்கதுகேள் - சுத்தக்
சுதிரிர்வி சேரரவுள் காரிருளைக் காயு
மதியரவும் போலே மதி. 384

* துன்னுமல போதத் துரிசறவே யத்துவித
வுன்முதலுன் பாலுடனே யுற்பவிக்குந் - தன்மைசொ
விற்
காட்டமறை செந்திக் கடைகாலை வெம்மையைப்பின்
கூட்டியெழல் போலே குழி. 385

கைம்மாறு

தன்னடிமை முன்னாக்கிச் சற்புத் திரனாக்கி
மன்னுமுயிர்த் தோழனுமா மாறளித்துப் - பின்னையிவை
யித்தனையும் டுவேளுக்கி யானியே யாமென்னு
மத்தனுக்குக் கைம்மா றது. 386

தானிருந்த தன்மையெல்லா மியானென்ற சங்கரனுக்
கியானிருந்த தன்மை யிழப்பதால் - யானேதுங்
கைம்மாறு சுண்டிலேன் சுற்பனைக னற்றனுக்
செம்மால் வழிபா டிது. 387

வாராமல் வந்தவர்க்கென் மாட்சியிலே காட்சியறத்
தாராம லுள்ளபடி தந்தவர்க்குத் - தீர
வடிப்பதுமஞ் சென்னிமிசை யாக்கினர்க்குத் தன்னைக்
கொடுப்பதுகைம் மாறதுவா கும். 388

தன்னிலையே தன்னைப் பெறுதியெனத் தானளித்திட்
டென்னை யறவொழித்திட் டெல்லையிலாத் - தன்னிறைவு
தானாகப் பேசின்பந் தந்தவர்க்குக் கைம்மாறிங்
கானாத வின்பொழிவே யாம். 389

மாட்சிதரு மன்னுசிவ கேவலத்தின் வாய்மையைநினை
ருட்கமலந் தாசுமாய்த் தாகுருவே - காட்சிமுத
லெல்லாமும் போயிறந்த வின்பாநீ தத்தொன்று
மில்லாமை கைவல் வியம். 390

* துன்மலபொய்ப் - பாடபேதம்

† பொய்யாக்கி யானீநானென்னு - பாடபேதம்

சார்வறிதல் சார்வொழிதல் தன்னறிதல் தற்பேறு
பேரறிவு நேயம் பெருகுநிலை - யாகுயிருக்
குய்வந்த வின்புறுத லோரெட்டு மாயையாம்
பொய்வந் துறப்பறந்து போம். 391

என்னழிய நின்று மின்பநடம் வல்லானுக்
கென்னொழிவே யம்பலமா மென்முதலுக் - குன்னரிய
வேத்துக் கெழுத்தஞ்சு மாணே யிறவாத
கூத்துக்கென் போக்கே கொடை. 392

குருலிங்க சங்கமம்

காட்டு மருளெல்லாங் காட்டுங் குருவாகுந்
தேட்டமிலா வின்பஞ் சிவலிங்க - மீட்டியபே
ரானந்த மொன்றுக்கொன் றெல்வாமை யாகுமது
தானந்த மெய்வேடந் தான். 393

நெஞ்சிற்கமைவுரை

உப்பகன்ற நீர்க்குழு முண்டாற் பசிகெடுமா
லப்பதுண்டு கூவல்குள மாறதவி - *விப்படியைப்
பார்த்தமையாய் நெஞ்சே பறந்தெழுந்து சென்றலும்
பேர்த்துளதின் மேல்வருமோ ட்பேசு. 394

பல்காய நற்கறியும் பாசெய்ப்பழத் தோடடிசில்
செவ்வாய தேயஞ் செறிந்தாலு - **மெல்லவுளை
யூட்டாலு யூண்டே லுறுபிணிமற் றியாதொன்றால்
வீட்டாதேர நெஞ்சே ளிரைந்து. 395

நல்ல வறுகவையு நாவிலுனி மாத்திரமே
யெல்லை யிருவிரலே யல்லதிலை - மெல்ல
விருவிரலைத் தான்கடக்க மாட்டாதே நெஞ்சே
பொருகடலைத் தான்கடப்பாய் போய். 396

ஆடை யழகினைநன் காதரித்தே யாங்கநற்கென்
றேடி யுறுபொருளுக் குற்றுமுன்றாய் - கூடியதேல்
வண்ணு னெலிமருவா டுவைப்பிடமற் றின்னவற்றா
லெண்ணையே நெஞ்சே யிடர். 397

* விப்படியே - பாடபேதம்

† பேறு - பாடபேதம்

** மொல்லுளை - பாடபேதம்

‡ வைப்பிடத்திற் கேடதனை - பாடபேதம்

சந்தையொடு வெண்ணீறு கண்முழைபாழ்ந் கோயில்பல
முந்தையுள் சீத முறுமென்னில் - வெந்துயரக்
கோடையினிற் கோவணமுங் கூடமிகை யித்தனைகா
ணடையினிற் காரியந்தா னங்கு. 398

நீயா யன்மையாய் நினைந்தோடிக் கிட்டாமை
*யேயா வமைந்தா யிடர்நெஞ்சே - ஈகாயோ
கடையானார் காய்ப்பிக்கே கால்குலைவர் கற்றோ
ரடையாரோ வாங்கமைவின் பரல், 399

அமைபாதே பெற்றதனா வாக்குங்கு நன்றென்
றிமைபா - தெழுந்தோடு கின்றாய் - சமையாச்
சிறுமைக்கு வித்ததுவாந் தேராய் மனனே
மறுமைக் கஃதே மறைப்பு. 400

ஆற்றங் கரைப்புகத்தா னக்கரையோ டிக்கரையிற்
ரேற்றும் ட்புகம்புற் றொடர்வுறுமே - யாற்ற
வதுவேபோ னெஞ்சே யலைந்தலைப்பட்டு
மிதுவே யுனக்கிதனாற் பேறு. 401

இருந்தவிடத் தேதும்வரக் கண்டிருப்ப தன்றோ
பெருந்தகைமைக் காபரணம் பேதாய் - மருந்தெனவே
யாங்கிவியார் தங்கடையிற் சென்றிடினல் காதிரியார்
பாங்கிதுகாண் பாழ்தெஞ்சே பார். 402

உணர்ந்தாரக் குடம்புபகை யென்றே **யுலக
முணர்ந்தா னுணர்ந்தே யுரைத்தா - ரிணந்தாரம்
பொருண்முழுதும் விட்டாலும் பெரியுடம்பிற் காதன்
மருளதுவா நெஞ்சே மறித்து. 403

இல்லாததில்லை யுளதுதவி ராகென்று
நல்லார் துணிபொருளை நாடுங்கா - லெல்லா
மமைத்தபடி யேவருமா ஈலாங்குசைலென் னெஞ்சே
சமைத்தபொரு டாமறிவார் தாம். 404

*யோயாமை யாயா யுயர்நெஞ்சே - பாடபேதம்.
†சாயோர் - பாடபேதம். ‡பொசிப்பை - பாடபேதம்
**யுடல் - பாடபேதம் ††லாங்கமைக - பாடபேதம்

இங்கேதன் னானுயிரை யேதமறக் கண்டவிடத்
தங்கே யெவரமமைய லாயிருக்க - வெங்கேனாங்
காடு மலையுங் கடந்துடம்புக் காவருத்தி
யோடுவதே வெஞ்சே யுரை. 405

அமைதற் சூபாய மறிந்திடநீ வேண்டிற்
கமையுற்ற ஞானக் கரும்பைத் - தமையுற்ற
வாரியர்பாற் பெற்றங் கவரடிக்கே யேவலினை
யோரியல்பாய்ச் செய்தெஞ்சே யுற்று. 406

நீருந் தலைகிழ்கால் மேலாக நின்றாலுங்
கூடும் படியன்றிக் கூடாகா - லோடி
வருந்தாம லுள்ளபடி வந்திடக்கண் டாறி
யிருந்தாலோ நெஞ்சே யினி. 407

நல்லாரை மேவி நலங்கிடக்க வங்குள்ள
பொல்லாங்கு கொண்டாடிப் போகாதே - யெல்லா
மருளியவா செய்தங் கலதொழிநீ நெஞ்சே
பொருளியல்வே றில்லையினிப் போற்று 408

வையுதலும் வாழ்த்துதலும் ஓர்த்தையினிற் *கற்பித்து
தையுமது நெஞ்சே நலமன்றா - லெய்தும்
புரையிடத்து வாயுப் புரைக்குமொலி யென்றே
யுரையிடத்துக் கோளொழிநீ யுற்று 409

ஒன்பதுவா யாலே மலஞ்சொரியு மூத்தகைமழ்
புன்புலையங் குற்ற புழுவுடம்பை - யன்புடனே
யேத்துவார் வைவா ரிழிவுரைப்பா ரல்லாதா
ராத்தமா மெய்யுணர்வார்க் காங்கு 410

வாயுவன வீர்பிணிதான் மற்றும் பலபலவா
மாயசட வேதுவினை லாம்பயனுக் - கேயவொரு
செற்றநலங் கொண்டிலையே சேதனவே துத்தனையு
மற்றவாண தெஞ்சே மதி 411

*றர்க்கித்து - பாடபேதம்

32622

ஆர்வமொடு செந்மத்தை யாறிடத்துந் கொள்ளாதே
 சாரமுள்ள தெவ்விடத்துந் தான்கொண்டு - தீரவுணர்
 நல்லோர்தஞ் சொல்ல நழுவாம னன்னெஞ்சே
 நிலலா யிதுவே நிலை 412

பொய்க்கனவும் பொய்த்தேரும் போலுமுடல் போமளவுஞ்
 சிக்கெனவே நாகுந் றிருவடியை - தெக்குருசிப்
 பூண்டுவிடா தேவிடந்து பேரற்றியிடு நெஞ்சேநீ
 பீண்டுபிற வாதே வீட 414

ஆண்ட வியல்பை நினைத்தே யதிலுருகி
 வேண்டியிக மெய்யன்பை மேன்மேலு - மீண்ட
 வழியாதே பூண்டமைவா மாரமுதை நெஞ்சே
 யொழிவறவே நீயுண்டிரு 415

சிதைந்த பாடல்கள்

... .. குழல்க் கண்டில்வாத் தாய்மாரி தன்பயனு
 மாறினோ என்னவழி - வன்பாஞ்
 கிரியாயோகத் தன்மையற்கு முண்மைக்
 யவற்கு மொப்பென் றுணர் 25

பெற்றதுவே கொண்டமைந்து பேரிழவுக் கொல்காதே
 மென்கோன் குறுகாதே - மற்றும்
 மொழியாதே பார்த்துளமே நல்லோர்
 வாதே நட 418

சிவானந்தமாலே முற்றும்

... ..

